

Παράβολο Πολ. Οργάνου
Παράβολο Δημάρχου
Αθήνα = 1-08-2018
Ο Γραμματέας

227585655958

227637400958

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
«ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΓΡ. ΦΟΥΣΑΣ
& ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ»

ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ 6-8, ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ.: 2103633310-311-312
FAX: 2103637894
e-mail: fousasan@otenet.gr

A 18 - 1377

Αθήνα 1/8/2018

Ενώπιον του κ. Εισαγγελέως Πλημ/κών Αθηνών

ΕΓΚΛΗΣΗ

1. , οδοντιάτρου, κατοίκου Νέου Βουτζά Αττικής, με Α.Φ.Μ. Δ.Ο.Υ. Παλλήνης.

2. Ηλεκτρολόγου – Μηχανικού, κατοίκου Λος Άντζελες Αμερικής και προσωρινά διαμένουσας στο Νέο Βουτζά Αττικής, με Α.Φ.Μ. Δ.Ο.Υ. Κατοίκων Εξωτερικού.

3. Καθηγητού Παν/μίου στο Νότιγγαμ της Αγγλίας και προσωρινά διαμένοντος στο Νέο Βουτζά Αττικής, με Α.Φ.Μ. Δ.Ο.Υ. Χαλανδρίου.

ΚΑΤΑ

1. Ιωάννη Καπάκη, Γενικού Γραμματέα Πολιτικής Προστασίας του Υπουργείου Εσωτερικών, κατοίκου, ως εκ της εργασίας του, Αθηνών (Ευαγγελιστρίας αρ.2, Τ.Κ. 10563).

2. Ρένας Δούρου, Περιφερειάρχη Αττικής, κατοίκου, ως εκ της θέσεώς της, Αθηνών (Λ. Συγγρού 15-17, Τ.Κ. 15744).

3. Ηλία Ψινάκη, Δημάρχου Μαραθώνος, κατοίκου, ως εκ της θέσεώς του, στο Δημαρχείο Μαραθώνος.

4. Κατά των υπευθύνων των Γραφείων Πολιτικής Προστασίας Περιφέρειας Αττικής και του Δήμου Μαραθώνος.

5. Κατά των αρμοδίων και υπευθύνων Αξιωματικών του Πυροσβεστικού Σώματος της Ελλάδος για την περιοχή της Ανατολικής Αττικής.

6. Κατά των αρμοδίων και υπευθύνων Αξιωματικών της Ελληνικής Αστυνομίας (ΕΛ.ΑΣ.) για την περιοχή της Ανατολικής Αττικής.

7. Κατά παντός, καθ' οιονδήποτε τρόπο, συνυπευθύνου και συνυπαιτίου για τα τραγικά συμβάντα από την πυρκαγιά της 23 και 24/7/2018 στην Ανατολική Αττική.

1. ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ:

Βρισκόμαστε στην θλιβερή και τραγική θέση, να θρηνούμε τον άδικο χαμό δύο πολυαγαπημένων μας προσώπων, ήτοι α) Του Βασιλείου Αθαν. Κατσαργύρη, εκπαιδευτικού, ετών 70, συζύγου και πατέρα των δύο πρώτων από εμάς και β) Της Μαρίας Κων/νου Παγωμένου – Παπανικολάου, ετών 73, εκπαιδευτικού, μητέρας του τρίτου από εμάς, οι οποίοι βρήκαν τραγικό θάνατο (αποτεφρώθηκαν) κατά τη γνωστή και ολέθρια πυρκαγιά της 23^{ης} Ιουλίου 2018 στην Ανατολική Αττική και ειδικότερα στους οικισμούς Νέου Βουτζά, Μάτι και Ραφήνας.

Πρόκειται για μία βιβλική στην κυριολεξία και πολυφωνική καταστροφή, κατά την οποία, μέχρι σήμερα, ο απολογισμός είναι:

α) Βρήκαν τραγικό θάνατο 93 άνθρωποι, μεταξύ των οποίων και οι δύο ως άνω δικοί μας, Βασίλειος Κατσαργύρης και Μαρία Παγωμένου.

β) Πολλές δεκάδες συνανθρώπων μας είναι αγνοούμενοι.

γ) Επίσης, πολλές δεκάδες είναι πολύ σοβαρά τραυματίες και νοσηλεύονται σε κρίσιμη κατάσταση στα Νοσοκομεία της Αττικής.

ε) Κάηκαν στην περιοχή εκατοντάδες χιλιάδες δασικών εκτάσεων.

στ) Κατεστράφησαν πολλές χιλιάδες μόνιμες ή εξοχικές κατοικίες και άλλα κτίσματα, όπως και πολλά αυτοκίνητα.

Για τη βιβλική αυτή συνολική καταστροφή, όπως ασφαλώς, και για τους δύο ως άνω δικούς μας ανθρώπους, ασφαλώς υπάρχουν τεράστιες ποινικές (και άλλες) ευθύνες των αρμοδίων και επιφορτισμένων κρατικών λειτουργών και οργάνων για τη διαχείριση και αντιμετώπιση παρόμοιων σοβαρών κρίσεων και έκτακτων φυσικών καταστροφών (πυρκαγιών, σεισμών, πλημμυρών, κ.λ.π.), και για τον λόγο αυτό, σπεύδουμε να καταθέσουμε την παρούσα έγκλησή μας, παρά το ότι γνωρίζουμε, ότι από την Εισαγγελία του Αρείου Πάγου, ελήφθη σχετική πρωτοβουλία, αλλά κρίναμε σκόπιμο, ότι θα πρέπει να υποβάλλουμε και εμείς την παρούσα έγκλησή μας, και να δηλώσουμε παράσταση πολιτικής αγωγής, ώστε να καταστούμε, νομίμως και επισήμως, διάδικοι και να μπορούσε έτσι, από την πρώτη στιγμή, ν' ασκούμε τα νόμιμα δικαιώματά μας.

Επιθυμούμε, όμως, να προβούμε, από την αρχή, σε δύο απολύτως αναγκαίες διευκρινίσεις και συγκεκριμένα:

α) Σπεύδουμε, κάπως γρήγορα, να υποβάλλουμε την παρούσα έγκλησή μας, διότι οι δύο από εμάς είμαστε κάτοικοι Εξωτερικού, όπου και εργαζόμαστε και θα πρέπει αμέσως να αποχωρήσουμε από την Ελλάδα και να επιστρέψουμε στις χώρες εργασίας μας και συγκεκριμένα, όπως αναφέρεται ανωτέρω, η από εμάς –

στο Λος Άντζελες των ΗΠΑ, και ο τρίτος,

στο Νότιγχαμ της Αγγλίας.

β) Κληρονόμοι και δικαιούχοι, για να υποβάλλουν την παρούσα έγκληση και για τα δύο θύματα, δεν είμαστε μόνο εμείς οι τρεις, που υπογράφουμε την παρούσα μήνυσή μας, και βεβαίως είναι και άλλοι, οι οποίοι, λόγω προσωρινού κωλύματός τους, δεν μπόρεσαν να υπογράψουν την παρούσα και να δηλώσουν παράσταση Πολι-

τικής Αγωγής, αλλά επιφυλάσσονται στην πορεία, ν' ασκήσουν και αυτοί τα δικαιώματά τους.

2. ΜΗΝΥΟΜΕΝΑ ΠΡΟΣΩΠΑ:

Καταμηνύουμε, λοιπόν, δια της παρούσης μας τους ανωτέρω και ζητούμε την άσκηση κατ' αυτών σχετικής ποινικής δίωξης και την κατά το νόμο τιμωρία τους, για τα κατωτέρω ειδικά αναφερόμενα ποινικά αδικήματα, τα οποία, ως εκ της θέσεώς τους, δια παραλείψεως, ετέλεσαν.

Όλους τους παραπάνω μηνύουμε, λόγω του θεσμικού ρόλου του καθενός και των ρητώς προβλεπόμενων υποχρεώσεων τους για κάθε περίπτωση πυρκαγιάς στη χώρα μας, και που, δυστυχώς, δεν συμμορφώθηκαν στις προβλεπόμενες αυτές υποχρεώσεις τους, ενώ αντιθέτως, υπέπεσαν σε πολύ σοβαρές και εγκληματικές παραλείψεις, όπως περιγράφονται κατωτέρω.

Βεβαίως, όπως συνεχώς ανακοινώνεται από τα ΜΜΕ, υπάρχει μέγιστο θέμα και με τις κυβερνητικές παραλείψεις και ευθύνες, πολύ δε περισσότερο, διότι ο ίδιος ο Πρωθυπουργός της χώρας Αλέξης Τσίπρας, κατά την προ ημερών, και αμέσως μετά την καταστροφή, συνεδρίαση του Υπουργικού Συμβουλίου είπε, ότι αναλαμβάνει τις πολιτικές ευθύνες, τις δικές του και των αρμοδίων υπουργών του. Βεβαίως, οι πολιτικές ευθύνες είναι διαφορετικές από τις ποινικές, περί των οποίων γίνεται λόγος στην παρούσα έγκλησή μας, αλλά η διάκρισή τους και ο διαχωρισμός τους είναι πολύ λεπτός και απαιτείται προς τούτο ειδική και εμπειριστατωμένη δικαστική έρευνα, για να διακριβωθεί, εάν, πέραν των δημοσίως αναληφθεισών πολιτικών ευθυνών, υπάρχουν και ποινικές, για μερικά από τα μέλη της Κυβερνήσεως. Αυτό, όμως, όπως ήδη αναφέρθηκε, πρέπει ν' αποτελέσει, αντικείμενο της δικαστικής έρευνας και, για το λόγο

αυτό, επιφυλασσόμεθα ρητά κάθε σχετικού δικαιώματος και ως προς το θέμα αυτό.

Θα πρέπει, όμως, να υπογραμμισθεί, ότι, σε περίπτωση που, κατά τη δικαστική έρευνα, διαπιστωθεί οποιαδήποτε εμπλοκή ή ευθύνη και κάποιου μέλους της Κυβέρνησης, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 86 του ισχύοντος Συντάγματος, μόνο η Βουλή έχει την αρμοδιότητα, να επιληφθεί και να ασκήσει τυχόν ποινική δίωξη, καθόσον στην παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου του Συντάγματος, ρητά διαλαμβάνεται, ότι «δίωξη, ανάκριση, προανάκριση, προκαταρκτική εξέταση, κατά των προσώπων αυτών (υπουργών και υφυπουργών) και για τα αδικήματα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 (του παρόντος άρθρου του Συντάγματος) δεν επιτρέπεται χωρίς προηγούμενη απόφαση της Βουλής».

Επομένως, ορθώς στην παρούσα έγκλησή μας, δεν διαλαμβάνουμε και τυχόν ποινικές ευθύνες για υπουργούς, περί των οποίων όμως, όπως προαναφέρθηκε, επιφυλασσόμεθα ρητά.

3. ΠΛΗΡΗΣ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΗ ΚΑΙ ΤΡΑΓΙΚΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΑΠΟΤΕΦΡΩΣΗΣ ΤΩΝ ΔΥΟ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΜΑΣ:

Η πρώτη από εμάς ήταν σύζυγος του αείμνηστου Βασιλείου Κατσαργύρη και είχαμε κτίσει, με τις οικονομίες από τις εργασίες μας, ένα σπίτι δύο ορόφων στο Νέο Βουτζά Αττικής, επί της οδού Αμφιτρίτης αριθ.18. Τα δύο παιδιά μας βρίσκονται και εργάζονται στο Εξωτερικό και συγκεκριμένα, ο πρώτος, 36 ετών, ως ιατρός και Αναπληρωτής Καθηγητής στην Ιατρική Σχολή του Παν/μίου της Νυρεμβέργης και η δεύτερη,

, 34 ετών, είναι Ηλεκτρολόγος – Μηχανολόγος και εργάζεται στο Λος Άντζελες της Αμερικής και εκ ως εκ τούτου μένει και αυτή στο Εξωτερικό. Ήρθαν δε εδώ στην Ελλάδα και τα δυο παιδιά μας, διότι το αμέσως προηγούμενο Σάββατο ετέλεσε το γάμο της η κόρη μας με τον

Επίκουρο Καθηγητή Παν/μίου στο Λος Άντζελες . .

Το διαμέρισμα του ισογείου της οικίας μας το είχαμε εκμισθώσει στη συνταξιούχο εκπαιδευτικό και ήδη, δυστυχώς, αείμνηστη και αυτή Μαρία Παγωμένου - Παπανικολάου. Ο υιός της

, είναι Αναπληρωτής Καθηγητής Φυσιολογίας στο Πανεπιστήμιο του Νότινγχαμ της Αγγλίας, όπου και διαμένει.

Τις ημέρες εκείνες, η πρώτη από εμάς , μαζί με το σύζυγό μου, φιλοξενούσαμε στο σπίτι μας μια οικογένεια εξ Αμερικής τριών ατόμων, λόγω του προαναφερθέντος γάμου της κόρης μας (δεύτερης από εμάς), ο οποίος έγινε την 21-7-2018 στην Αθήνα.

Ενώ, λοιπόν, βρισκόμασταν όλοι στο σπίτι μας, όπως και η Μαρία Παγωμένου στο μισθωμένο διαμέρισμά της στην ίδια οικοδομή, παρατηρήσαμε αρχικά πολλούς καπνούς, που κατευθύνονταν προς το σπίτι μας. Όπως ήταν φυσικό και αυτονόητο, αρχίσαμε όλοι μας, ν' ανησυχούμε και κλείσαμε τα παράθυρα, τα παντζούρια και τις πόρτες, ενώ αρχίσαμε να μεταφέρουμε μέσα στο σπίτι μας, κάθε είδους ξύλινων επίπλων και άλλων αντικειμένων, που ήταν στις βεράντες και έξω από το κυρίως σπίτι μας.

Δυστυχώς, ο καπνός δεν σταμάτησε, αντιθέτως μεγάλωνε και είχαμε αρχίσει να μη βλέπουμε και όπως ήταν φυσικό, μας κατέλαβε μεγαλύτερος φόβος και μεγαλύτερη ανησυχία και ιδίως για τους ξένους φιλοξενούμενούς μας, και αποφασίσαμε, μαζί με την Μαρία Παγωμένου, να εγκαταλείψουμε το σπίτι μας και να πάμε σε ασφαλέστερο μέρος προς τη θάλασσα.

Στο σημείο αυτό θα πρέπει να επισημανθεί, ότι ούτε από πριν, ούτε και κατά τις στιγμές εκείνες, μας είχε πει κάποιος αρμόδιος της Περιφέρειας ή του Δήμου ή της Πυροσβεστικής ή και της Αστυνομίας, κατά ποιο τρόπο θα ενεργήσουμε, σε περίπτωση πυρκαγιάς και ποιο δρόμο θα

έπρεπε, να ακολουθήσουμε, για να πάμε σε ασφαλές μέρος (είτε παραθαλάσσια, είτε από κάποιο γήπεδο ή πλατεία εντός του οικισμού μας).

Έτσι, πάνω στο μεγάλο πανικό μας, ενεργήσαμε τελείως αυτοβούλως και αποφασίσαμε, να πάμε στην παραλία έξω από τη θάλασσα. Ο Βασίλειος Κατσαργύρης (αείμνηστος πλέον) είπε στη σύζυγό του (πρώτη από εμάς), να φύγει προς τη θάλασσα με το ένα αυτοκίνητο μας, που βρισκόταν έξω από το σπίτι μας στον ασφαλτοστρωμένο δρόμο και θα έπαιρνε μαζί της και τους τρεις φιλοξενούμενους μας εκ του Εξωτερικού, ενώ ο ίδιος θα ακολουθούσε με το άλλο αυτοκίνητό μας, το οποίο βρισκόταν μέσα στο γκαράζ του σπιτιού μας. Όμως, ο ίδιος διεπίστωσε, ότι έξω από το σπίτι μας, στον ίδιο δρόμο, ήταν παρκαρισμένο το αυτοκίνητο της μισθώτριας μας και φίλης μας Μαρίας Παγωμένο (δυστυχώς και αυτή τώρα αείμνηστη), που ήταν η μητέρα του τρίτου από εμάς τους εγκαλούντες και πολιτικώς ενάγοντες.

Την ίδια ώρα, όπως εκ των υστέρων μας ενημέρωσε μια γειτόνισσά μας, μαζί με το σύζυγό της και το μωράκι τους, αφού είδαν και αυτοί πολλούς ανησυχητικούς καπνούς, τηλεφώνησε ο σύζυγός της στην Πυροσβεστική Υπηρεσία και δεν απαντούσε κανένας. Μετά από ώρα πήραν την απάντηση « κάντε ό,τι νομίζετε». Επομένως, πλήρης άγνοια και πρωτοφανής ανευθυνότητα κατά τις κρίσιμες εκείνες ώρες, από τους πλέον αρμόδιους της Πυροσβεστικής. Έτσι, το ζευγάρι αυτό, αποφάσισε, από μόνο του, να εγκαταλείψει το σπίτι και να φύγει σε άγνωστη κατεύθυνση και ιδίως, διότι το μωράκι τους είχε πρόβλημα με τους καπνούς, αλλά και διότι διέβλεψαν το μεγάλο κίνδυνο, κάτι που, δυστυχώς, και περιέργως δεν είδε η Πυροσβεστική.

Η ίδια έλλειψη ενημέρωσης από τους αρμόδιους, όπως πληροφορηθήκαμε εκ των υστέρων, και απ' όσους είδαμε κατά τις δύσκολες και τραγικές εκείνες στιγμές, υπήρξε για όλους τους κατοίκους του οικισμού μας (Ν. Βουτζά) και όλοι έφευγαν πανικόβλητοι και αλλόφρονες προς

άγνωστη κατεύθυνση και, πάντως, οι περισσότεροι μόνοι τους και με πρωτοβουλία τους προς τη θάλασσα.

Κάτω από τα τραγικά αυτά δεδομένα, η πρώτη από εμάς, μαζί με τους τρεις φίλους της εκ του Εξωτερικού, περί ώρα 18.00 επιβιβάστηκαν στο αυτοκίνητο της και έφυγαν από το σπίτι της και ακολούθησαν τυχαίως το δρόμο της Β' εξόδου από το Ν. Βουτζά, η οποία οδηγούσε προς το γειτονικό μας Μάτι, διότι εκτίμησαν, ότι ήταν ο πιο σύντομος δρόμος προς τη θάλασσα, όπου πίστευαν, ότι θα ήταν όλοι ασφαλείς.

Δεν πέρασαν 2-3 λεπτά και μου τηλεφώνησε ο σύζυγός μου (Βασίλειος Κατσαργύρης) και μου είπε, ότι δεν μπορεί ν' ανοίξει την πόρτα του γκαράζ, που ήταν το άλλο αυτοκίνητό μας, διότι, εν τω μεταξύ, είχε διακοπεί το ηλεκτρικό ρεύμα. Κατόπιν αυτού, ο Βασίλειος Κατσαργύρης είπε, μέσω του τηλεφώνου στη σύζυγό του, δηλ. στην πρώτη από εμάς, αφού αφήσει τους φίλους και ξένους στη θάλασσα, μετά να επιστρέψει στο σπίτι για ν' ανοίξει την πόρτα του γκαράζ με το χειροκίνητο σύστημα. Πράγματι, εγώ (η πρώτη από εμάς), αφού άφησα τους τρεις φιλοξενούμενους μας στη θάλασσα στο Μάτι, στο οποίο πήγα με το αυτοκίνητό μου μέσω της Λεωφόρου Μαραθώνος, άρχισα να προσπαθώ να επιστρέψω στο σπίτι μας στο Ν. Βουτζά, όπου ίσως ήταν ακόμη ο σύζυγός μου (Βασίλειος Κατσαργύρης).

Η επιστροφή άρχισε να γίνεται και πάλι μέσω της Λεωφόρου Μαραθώνος, αλλά με σταμάτησε η Αστυνομία και μου είπε, ότι ο δρόμος είναι κλειστός λόγω της φωτιάς, και μου υπέδειξαν ν' ανέβω στο Ν. Βουτζά και στο σπίτι μας μέσω της Α' εισόδου, που είναι η οδός Χρυσοστόμου Σμύρνης. Στην προσπάθειά μου να φτάσω στο σπίτι μου από το δρόμο αυτό της Α' εισόδου, βρήκα και πάλι αστυνομικούς, οι οποίοι μου είπαν και πάλι, ότι οι δρόμοι όλοι είναι κλειστοί λόγω της φωτιάς, και μάλιστα, είδα και η ίδια εκεί κοντά φωτιές και ένα ελικόπτερο να προσπαθεί

να ρίξει νερό. Ήταν αδύνατο να φτάσω στο σπίτι μας, και για τον λόγο αυτό, πήρα το δρόμο προς τη Ραφήνα, κοντά στη θάλασσα και από εκεί περίμενα, να ακούσω και να μάθω κάποια νεότερα για όλους και βεβαίως και για την τύχη και του Βασιλείου Κατσαργύρη (συζύγου μου) και της Μαρίας Παγωμένου (μισθώτριάς μου).

Στη Ραφήνα, εγώ έμεινα περί την 1 ½ ώρα, καθόσον οι δρόμοι από και προς αυτή ήταν τελείως κλειστοί από τα πολλά αυτοκίνητα και κανένας δεν μπορούσε, να κινηθεί μέσω της Λεωφόρου Μαραθώνος. Επιχείρησα επίμονα και πάλι, να πάω το σπίτι μας, διότι εκεί πίστευα, ότι ίσως θα ήταν ο σύζυγός μου και η μισθώτρια. Δυστυχώς, όμως, παρά το ότι περιπλανήθηκα σε διάφορους χωματόδρομους και χωράφια, δεν τα κατάφερα και έτσι εγκατέλειψα και το αυτοκίνητο μου, διότι υπήρχε πλήρες αδιέξοδο. Εκεί με βλέπει ένας εθελοντής και προσφέρεται να με ανεβάσει με το αυτοκίνητό του στην οδό Αμφιτρίτης 18, δηλ. στο σπίτι μας. Όταν, με τον τρόπο αυτό, έφτασα στο σπίτι μας, διεπίστωσα, ότι το αυτοκίνητο της μισθώτριας μας Μαρίας Παγωμένου έλειπε, όπως επίσης δεν βρήκα στο σπίτι μας και το σύζυγό μου, ενώ το δεύτερο αυτοκίνητό μας ήταν μέσα στο γκαράζ. Έτσι, υποθέτω, ότι ο σύζυγός μου Β. Κατσαργύρης και η μισθώτρια μας Μαρία Παγωμένου έφυγαν μαζί για να σωθούν με το αυτοκίνητο της τελευταίας. Τηλεφωνική, βέβαια, επικοινωνία δεν μπορούσε να υπάρξει, διότι προφανώς είχαν ήδη καεί.

Από τη στιγμή αυτή αγνοείται η τύχη και των δύο, που, ασφαλώς, έφυγαν προς άγνωστη για εμάς τότε κατεύθυνση, για να σωθούν. Στην έρευνα που κάναμε από την πρώτη στιγμή όλοι μας για να τους εντοπίσουμε και ειδικότερα οι δύο πρώτοι από εμάς για το σύζυγο και πατέρα μας Βασίλειο Κατσαργύρη και ο τρίτος από εμάς για τη μητέρα του Μαρία Παγωμένου, πληροφορηθήκαμε από ένα γειτονικό μας ζευγάρι ηλικιωμένων, ότι τους είδαν έξω από το σπίτι και τους προέτρεψαν να φύγουν και μετά δεν τους είδε κανένας άλλος.

Επίσης, ο γείτονας μας του οποίου το σπίτι είναι πολύ κοντά στο δικό μας, μας είπε, ότι αυτός έμεινε στο σπίτι καθ' όλο το χρόνο της καταστροφής (από τη Δευτέρα 23/7 μέχρι την Τρίτη 24/7/2018), και, όμως, κανένας, ούτε από την Περιφέρεια, ούτε από το Δήμο, ούτε από την Πυροσβεστική και ούτε από την Αστυνομία, δεν πέρασε από το σπίτι του, ούτε είχε άλλη ειδοποίηση περί του τι θα έπρεπε να κάνει. Μόνος του πήρε την πρωτοβουλία, να μείνει στο σπίτι του, και έτσι, ως εκ θαύματος, σώθηκε και αυτός και το σπίτι του. Επιμένει, όμως, ότι εκείνο το βράδυ της καταστροφικής πυρκαγιάς δεν εμφανίστηκε απολύτως κανένας, όχι μόνο στο σπίτι του, αλλά ούτε και στους δρόμους του Ν. Βουτζά.

Τέλος και η γειτόνισσα, μας ενημέρωσε εκ των υστέρων, ότι δεν πέρασε κανένας αρμόδιος, για να τους καθοδηγήσει, και λόγω του καπνού και της φωτιάς έφυγε όλη η οικογένειά της μέσω της Β' εισόδου, και όταν πέρασαν από το σπίτι το δικό μας, είδαν την Μαρία Παγωμένου έξω από το σπίτι της και της είπαν να φύγει γρήγορα.

Τελικώς, οι δύο άνθρωποί μας, ήτοι ο Βασίλειος Κατσαργύρης και η Μαρία Παγωμένου, αφού πρώτα θεωρήθηκαν αγνοούμενοι, βρέθηκαν, δυστυχώς, νεκροί και αποτεφρωμένοι σε απόσταση 300 – 400 μέτρων από το σπίτι μας στον οικισμό του Ν. Βουτζά και επί της οδού Ισμήνης αρ.22, και έτσι γράφτηκε ο επίλογος ενός τραγικού δράματος, πρώτα αυτών των δύο, και μετά και όλων ημών των στενότερων συγγενών τους, που θρηνούμε τον τόσο άδικο και βασανιστικό χαμό τους και βεβαίως δια της παρούσης μας καταγγέλλουμε τις πρωτοφανείς και εγκληματικές παραλείψεις των αρμοδίων. Η πιθανή ώρα που κήκαν οι άνθρωποί μας πρέπει να είναι ώρα 18.00 – 18.20.

4. ΠΑΡΟΜΟΙΑ Η ΠΑΡΟΥΣΑ ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΥΠΟΘΕΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΠΟΛΥΦΟΝΙΚΗ ΠΥΡΚΑΓΙΑ ΤΗΣ ΗΛΕΙΑΣ ΤΟ ΕΤΟΣ 2007 ΚΑΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΗΣ ΕΚΕΙΝΗΣ.

Όπως είναι γνωστό, την 24^η Αυγούστου του 2007 εκδηλώθηκε μεγάλη πυρκαγιά στο νομό Ηλείας και ειδικότερα στα χωριά Ξηροχώρι, Μάκιστο, Αρτέμιδα κ.λ.π. και βρήκαν φρικτό και τραγικό θάνατο (απανθρακώθηκαν) άνω των 60 ατόμων και επίσης κάηκαν εκατοντάδες στρέμματα δασικών εκτάσεων, ολόκληρα χωριά, ζωικοί πληθυσμοί κ.λ.π.

Της υπόθεσης αυτής τότε επελήφθη η Ελληνική Δικαιοσύνη, τόσο αυτεπαγγέλτως, όσο και ύστερα από έγκληση των συγγενών των τραγικών θυμάτων.

Από ποινικής πλευράς, ύστερα από μακρά προδικασία και ύστερα από ένα έτος ακροαματικής διαδικασίας στο Τριμελές Πλημ/κείο Πύργου Ηλείας, κηρύχτηκαν ένοχοι για το αδίκημα της ανθρωποκτονίας από αμέλεια κατά συρροή, του εμπρησμού δάσους από αμέλεια και του εμπρησμού, επίσης, από αμέλεια, ο τότε Νομάρχης Ηλείας, ο τότε Δήμαρχος Ζαχάρως και μερικά στελέχη του τοπικού Πυροσβεστικού Σώματος και τους επεβλήθησαν πολυετείς φυλακίσεις. Ύστερα από έφεση εκ μέρους των κατηγορουμένων, η υπόθεση εκδικάστηκε εκ νέου στο Τριμελές Εφετείο Πατρών, το οποίο με την προσαγόμενη και επικαλούμενη υπ' αριθμ. 342^α έως 1264/2014 απόφασή του **(σχετ.1)** κήρυξε και πάλι ένοχους τους κατηγορουμένους και τους επέβαλε και πάλι πολυετείς φυλακίσεις. Οι κατηγορούμενοι **προσέφυγαν και στον Άρειο Πάγο, ο οποίος, με την υπ' αριθμ. 940/2015 απόφασή του, απέρριψε την αίτηση αναιρέσεως,** επικύρωσε τις δύο ως άνω δικαστικές αποφάσεις και έτσι η καταδίκη τους κατέστη αμετάκλητη.

Εκτός από την ποινική πλευρά της υπόθεσης, οι συγγενείς των τραγικών εκείνων θυμάτων, ήγειραν και σχετικές αγωγές ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου Πύργου, τόσο κατά του Ελληνικού Δημοσίου,

όσο και κατά της Νομαρχίας Ηλείας (ήδη Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδος) και κατά του Δήμου Ζαχάρως, για χρηματική ικανοποίηση λόγω ψυχικής οδύνης. Το εν λόγω Πρωτοδικείο Πύργου, με πολλές αποφάσεις του, έκανε δεκτές τις αγωγές αυτές και επεδίκασε διάφορα χρηματικά ποσά.

Τόσο, όμως, το Ελληνικό Δημόσιο, όσο και η Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδος, όπως και ο Δήμος Ζαχάρως άσκησαν σχετικές εφέσεις κατά των ως άνω οριστικών αποφάσεων του Διοικητικού Πρωτοδικείου Πύργου, οι οποίες εκδικάστηκαν σταδιακά από το Διοικητικό Εφετείο Πατρών και απερρίφθησαν οι ασκηθείσες εφέσεις. Το Ελληνικό Δημόσιο (και η Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδος και ο Δήμος Ζαχάρως) δεν άσκησαν σχετικές αιτήσεις αναιρέσεως ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας και, έτσι, οι αποφάσεις αυτές επίσης κατέστησαν αμετάκλητες. Μάλιστα, προς τούτο συμφώνησε, εκ μέρους του Ελληνικού Δημοσίου, τόσο το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους, όσο και ο αρμόδιος Υπουργός. Μάλιστα, το Ελληνικό Δημόσιο αρχίζει να πληρώνει τους δικαιούχους, βάσει των εκάστοτε εκδιδόμενων αμετάκλητων αποφάσεων.

Για τη μελέτη του ιδιαίτερα ενδιαφέροντος σκεπτικού των αποφάσεων αυτών, προσάγεται και επικαλείται ενδεικτικά, **η υπ' αριθμ. Α600/2016 απόφαση του Τριμελούς Διοικητικού Εφετείου Πατρών**, που είναι μία από τις πολλές παρόμοιες **(σχετ.2)**.

Στις αποφάσεις αυτές (ποινικές και διοικητικές) καταγράφονται οι παραλείψεις των αρμοδίων οργάνων, λόγω των οποίων, όπως προαναφέρθηκε, είχαμε και τότε πολλές δεκάδες θύματα.

Οι δικαστικά βεβαιωμένες αυτές παραλείψεις περιγράφονται λεπτομερέστατα στις εκδοθείσες αυτές δικαστικές αποφάσεις για την Ηλεία το 2007 και, όπως με ασφάλεια εκτιμάται, είναι οι ίδιες με τις παραλείψεις των αρμοδίων κατά τις ποινικές και καταστροφικές φωτιές στην Ανατολική Αττική.

Σύμφωνα δε με τους ισχύοντες νόμους και τον «ΞΕΝΟΚΡΑΤΗ» και τις δικαστικές αποφάσεις, που εκδόθηκαν για την Ηλεία, οι ευθύνες εντοπίζονται στις εξής παραλείψεις:

1. Στο εάν υπήρξε ειδικό σχέδιο (πέραν του «ΞΕΝΟΚΡΑΤΗ») αντιμετώπισης της πυρκαγιάς από κάθε Περιφέρεια και κάθε Δήμο, και εάν εφαρμόστηκε.
2. Στο εάν εγκαίρως είχαν καθαριστεί οι δρόμοι κ.λ.π.
3. Στο εάν είχαν ανοιχτεί αντιπυρικές ζώνες.
4. Στο εάν υπήρχαν αντιπυρικοί κρουνοί, γεμάτοι με νερό και εάν μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν.
5. Στο εάν την προηγούμενη ημέρα της καταστροφής η Γενική Γραμματεία Πολιτικής Προστασίας έστειλε στις επικίνδυνες Περιφέρειες και εν προκειμένω στην Αττική, σχετικό ειδοποιητήριο έγγραφο και μάλιστα με σχετικούς χάρτες και το βαθμό επικινδυνότητας και εάν η ίδια Γραμματεία παρακολούθησε και ήλεγξε την εκτέλεση της απόφασεως της αυτής.
6. Στο εάν, ύστερα από το έγγραφο αυτό, ενεργοποιήθηκαν η Περιφέρεια και οι Δήμοι, με τα ειδικά γραφεία της Πολιτικής τους Προστασίας (Περιφέρειας και Δήμων).
7. Στο εάν συνεκλήθησαν αμέσως τα αρμόδια συντονιστικά όργανα, τόσο της Περιφέρειας Αττικής (ΣΟΠΠ), όσο και των οικείων Δήμων (ΣΤΟ) και εάν ενεργοποιήθηκαν αμέσως υπό την αντίστοιχη προεδρία του Περιφερειάρχη και του Δημάρχου.
8. Στο εάν ενημερώθηκαν οι κάτοικοι για τις επικείμενες πυρκαγιές για λόγους αυτοπροστασίας.
9. Στο εάν οι αρμόδιες υπηρεσίες έσπευσαν, να σώσουν τους κινδυνεύοντες κατοίκους ή αφέθηκαν να ενεργήσουν μόνοι τους, κάτω από το πανικό τους και χωρίς να γνωρίζουν, τι πρέπει να κάνουν για να σωθούν.
10. Στο εάν υπήρξε ο απαραίτητος συντονισμός όλων των αρμοδίων. Αρμόδιοι δε είναι, σε επίπεδο Περιφέρειας, ο οικείος Περιφερειάρχης και σε

επίπεδο Δήμου ο κάθε Δήμαρχος. Επομένως, οι ευθύνες της Περιφέρειας Αττικής είναι τεράστιες, όπως και του Δήμου Μαραθώνος για την τραγικότητα της κατάστασης και για το θάνατο των δύο ως άνω ανθρώπων μας.

11. Στο εάν ρυθμίστηκε η κυκλοφορία των αυτοκινήτων στις καιόμενες περιοχές.

12. Εάν έγινε ενεργοποίηση όλων των αρμόδιων και ιδίως των εθελοντικών οργανώσεων και των ιδιωτών, και επίσης εάν χρησιμοποιήθηκαν όλα τα σχετικά μηχανήματα των ιδιωτών, τα οποία θα έπρεπε να είναι καταγεγραμμένα από πριν.

Προφανώς, όλα τα ανωτέρω, τα οποία ρητά προβλέπονται από τους σχετικούς νόμους και έγιναν αποδεκτά, ως παραλείψεις, από τις δικαστικές αποφάσεις για την Ηλεία το 2007, είναι ακριβώς τα ίδια με τις πολλές παραλείψεις κατά τις τελευταίες και υπό κρίση πυρκαγιές της Ανατολικής Αττικής.

5. ΝΟΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ:

Σχετικά με το υφιστάμενο νομικό πλαίσιο, καταρχάς, από πλευράς διατάξεων του Ποινικού Κώδικα και επίσης από πλευράς Πυροσβεστικής και Πολιτικής Προστασίας της χώρας, εκτίθενται τα εξής:

1) Κατά τη διάταξη του άρθρου 15 του ΠΚ, όπου ο νόμος για την ύπαρξη αξιόποινης πράξης απαιτεί να έχει επέλθει ορισμένο αποτέλεσμα, η μη αποτροπή του τιμωρείται, όπως η πρόκλησή του με ενέργεια, αν ο υπαίτιος της παράλειψης είχε ιδιαίτερη νομική υποχρέωση να παρεμποδίσει την επέλευση του αποτελέσματος. Η διάταξη αυτή προβλέπει το δια παραλείψεως τελούμενο έγκλημα, το οποίο θεωρείται υφιστάμενο οσάκις αυτός που παρέλειψε να αποτρέψει την επέλευση αποτελέσματος, ανήκοντας στην αντικειμενική υπόσταση ορισμένου εγκλήματος τελέσεως, τιμωρείται όπως αυτός που παρήγαγε το αποτέλεσμα με ενέργεια, δηλαδή ο δράστης του εγκλήματος τελέσεως. Πρόκειται για ειδική μορφή εγκλήματος, δεδο-

μένου ότι η αντικειμενική υπόστασή του τελείται όχι μόνο δι' ενεργείας, αλλά και δια παραλείψεως, που εξομοιώνεται νομικώς με την δι' ενεργείας παραγωγή του αποτελέσματος. Για τη στοιχειοθέτηση του εγκλήματος δια παραλείψεως τελεσθέντος δεν αρκεί η ύπαρξη κάποιας γενικής νομικής υποχρέωσης προς παροχή συνδρομής για την πρόληψη του εγκληματικού αποτελέσματος, ούτε και απλής ηθικής προς τούτο υποχρέωσης, αλλά απαιτείται να υπάρχει ιδιαίτερη νομική υποχρέωση της οποίας το περιεχόμενο συνίσταται ειδικώς στην αποτροπή του εγκληματικού αποτελέσματος δι' ιδίων ενεργειών του δράστη αμέσως επενεργουσών (ΑΠ 1317/2010 ΠΧρ 2011, 443). Η υποχρέωση αυτή μπορεί να πηγάζει από ρητή διάταξη νόμου, από σύμπλεγμα νομικών καθηκόντων που συνδέονται με ορισμένη έννομη θέση του υποχρέου προς ενέργεια, από σύμβαση ή από ορισμένη προηγηθείσα συμπεριφορά του υπαιτίου, από την οποία δημιουργήθηκε ο κίνδυνος επελεύσεως του βλαπτικού αποτελέσματος (ΟΛΑΠ 4/2010 δημ. ΝΟΜΟΣ). Προϋποτίθεται, βέβαια, ότι συντρέχει και αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της παράλειψης και του αποτελέσματος, η οποία θεωρείται ότι υπάρχει στην περίπτωση κατά την οποία αν γινόταν η επιβεβλημένη ενέργεια, η οποία τελικά δεν έγινε, τότε με πιθανότητα που αγγίζει τα όρια της βεβαιότητας, το συγκεκριμένο εγκληματικό αποτέλεσμα δεν θα επερχόταν (βλ. ενδεικ. ΑΠ 436/2012, ΑΠ 159/2012, ΑΠ 1609/2009, ΑΠ 1920/2007 δημ. ΝΟΜΟΣ, Θ. Παπακυριάκου, Οριοθέτηση της ποινικής ευθύνης για παραλείψεις, 2014, αριθ. Περιθ. 733, 734, σελ.572, 573).

Περαιτέρω, από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 264, 265 και 266 του ΠΚ συνάγεται, ότι όποιος από αμέλεια προξενεί πυρκαγιά, από την οποία μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος σε ξένα πράγματα ή κίνδυνος για άνθρωπο ή ακόμη και αν από την πυρκαγιά επέλθει ο θάνατος ανθρώπου, τιμωρείται με φυλάκιση, αν δε προξενεί από αμέλεια πυρκαγιά σε δάσος ή δασική έκταση κατά την έννοια του άρθρου 3 παρ.1 και 2 του ν. 998/1979 ή σε έκταση που έχει κηρυχθεί δασωτέα ή αναδασωτέα κατά

την έννοια της παρ. 5 του ιδίου άρθρου τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον στον δύο ετών και χρηματική ποινή από 2.900 ευρώ έως 29.000 ευρώ, εκτός αν η πράξη τιμωρείται βαρύτερα με άλλη διάταξη. Σύμφωνα με τις διατάξεις αυτές η αντικειμενική υπόσταση του εμπρησμού (ΠΚ 264) που τελείται από αμέλεια συγκροτείται ομοιόμορφα από δύο στοιχεία, αφενός από την πρόκληση πυρκαγιάς, αφετέρου από τη δυνατότητα της τελευταίας να δημιουργήσει είτε κοινό κίνδυνο σε ξένα πράγματα, με την έννοια της απειλής και διακινδύνευσης όχι μόνο ενός συγκεκριμένου πράγματος, αλλά ευρύτερου κύκλου ξένων πραγμάτων σε έκταση ανεπίδεκτη προσδιορισμού, είτε κίνδυνο ανθρώπου, τα οποία θα πρέπει να καλύπτονται ενιαία από την ίδια μορφή υπαιτιότητας.

Η αντικειμενική υπόσταση του εμπρησμού σε δάσος από αμέλεια συγκροτείται ομοιόμορφα από την πρόκληση πυρκαγιάς σε δάσος, δασική έκταση ή έκταση που έχει κηρυχθεί δασωτέα ή αναδασωτέα κατά την έννοια του άρθρου 3 παρ.1, 2 και 5 του ν. 998/1979 και από άποψη υποκειμενικής υπόστασης η αμέλεια αναφέρεται αποκλειστικά στην πρόκληση πυρκαγιάς σε δάσος, δασική έκταση κλπ, αφού για τη στοιχειοθέτηση του αδικήματος δεν χρειάζεται να συντρέχει και δυνατότητα δημιουργίας κοινού κινδύνου για πρόσωπα ή πράγματα.

Εξάλλου, κατά τη διάταξη του άρθρου 302 παρ.1 του ΠΚ, όποιος επιφέρει από αμέλεια το θάνατο άλλου, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών, κατά δε τη διάταξη του άρθρου 28 του ιδίου Κώδικα, από αμέλεια πράττει όποιος από έλλειψη της προσοχής την οποία όφειλε κατά τις περιστάσεις και μπορούσε να καταβάλει είτε δεν προέβλεψε το αξιόποιο αποτέλεσμα που προκάλεσε η πράξη του, είτε το προέβλεψε ως δυνατό, πίστεψε όμως ότι δεν θα επερχόταν. Από το συνδυασμό των άνω διατάξεων προκύπτει ότι για τη θεμελίωση των αξιόποινων πράξεων του εμπρησμού από αμέλεια, του εμπρησμού σε δάσος από αμέλεια και της ανθρωποκτονίας από αμέλεια, απαιτείται: α) Να μην καταβλήθηκε από τον

δράστη η επιβαλλόμενη, κατ' αντικειμενική κρίση, προσοχή, την οποία κάθε μετρίως συνετός και ευσυνείδητος άνθρωπος οφείλει, υπό τις ίδιες πραγματικές περιστάσεις να καταβάλει, με βάση τους νομικούς κανόνες, τις συνήθειες που επικρατούν στις συναλλαγές και την κοινή, κατά τη συνήθη πορεία των πραγμάτων, πείρα και λογική, β) Να μπορούσε αυτός με βάση τις προσωπικές του περιστάσεις, ιδιότητες, γνώσεις και ικανότητες και κυρίως εξαιτίας της υπηρεσίας ή του επαγγέλματός του, να προβλέψει και να αποφύγει το αξιόποιο αποτέλεσμα και γ) Να υπάρχει αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ της ενέργειας ή της παραλείψεως του δράστη και του επελθόντος αποτελέσματος.

Η διάταξη του άρθρου 306 §2 Π.Κ. προβλέπει το αδίκημα της κακουρηγηματικής θανατηφόρου έκθεσης, περί της οποίας περισσότερα εκτίθενται στις σελίδες 41-44 της παρούσης.

Κατά την έννοια του ως άνω άρθρου 28 ΠΚ, η αμέλεια διακρίνεται σε μη συνειδητή, κατά την οποία ο δράστης από έλλειψη της προαναφερόμενης (προσήκουσας) προσοχής δεν προέβλεψε το αξιόποιο αποτέλεσμα, που προκάλεσε η πράξη του, και σε ενσυνείδητη αμέλεια, κατά την οποία ο δράστης προέβλεψε μεν ότι από τη συμπεριφορά του ήταν δυνατό να προέλθει το αξιόποιο αποτέλεσμα, αλλά πίστεψε ότι δεν θα επερχόταν (βλ. ενδ. ΑΠ 485/2013, ΑΠ 1163/2011, ΑΠ 1065/2010, ΑΠ 1473/2010, Μ. Καϊάφα – Γκμπάντι, Κοινώς επικίνδυνα εγκλήματα, β' έκδ. 1999, σελ. 102, 127, 189, 190, 197).

Περαιτέρω, τα εγκλήματα του εμπρησμού από αμέλεια, του εμπρησμού δάσους από αμέλεια και της ανθρωποκτονίας από αμέλεια, ως εγκλήματα ουσιαστικά ή αποτελέσματος, μπορούν να τελούνται, είτε με ενέργεια, η οποία συνιστά τη θετική εκδήλωση της ανθρώπινης συμπεριφοράς, είτε με παράλειψη, η οποία συνιστά την αρνητική τοιαύτη. Για να συμβαίνει αυτό, απαιτείται να συντρέχουν οι όροι του άρθρου 15 Π.Κ., δηλαδή θα πρέπει ο δράστης να έχει ιδιαίτερη νομική υποχρέωση για την

ενέργεια που παραλείπει σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση, συμπεριφορά που γίνεται αιτιακή συνθήκη για την παραγωγή του αποτελέσματος (Ολ ΑΠ 4/2010, Μ. Καϊάφα – Γκμπάντι ο.π. σελ.102, 111, 140, 207).

Επίσης, εάν στην επέλευση του θανάτου ή του εμπρησμού συνετέλεσαν περισσότερες πράξεις ή παραλείψεις διαφόρων προσώπων, τότε για τον προσδιορισμό της ευθύνης του καθένα σε σχέση προς το επελθόν αποτέλεσμα, γίνεται δεκτό, ότι εκείνη η πράξη ή η παράλειψη του υποκειμένου είναι δυνατόν να τελεί σε αιτιώδη σύνδεσμο προς το αποτέλεσμα, όταν αυτή, από μόνη της ή μαζί με άλλη άλλου προσώπου, βρίσκεται σε άμεση αιτιότητα προς το αποτέλεσμα. Αρκεί δηλαδή, η συμπεριφορά του υποκειμένου να υπήρξε ένας από τους πολλούς παραγωγικούς του αποτελέσματος όρους, χωρίς τον οποίο αυτό δεν θα επερχόταν (θεωρία της condition sine qua non), αδιάφορα αν συνέβαλαν σ' αυτό και άλλοι όροι, όπως λ.χ. αμέλεια του παθόντος ή τρίτου. Διακοπή δε της αιτιώδους συνάφειας υπάρχει μόνο στις περιπτώσεις εκείνες, στις οποίες η παρεμβαλλόμενη συμπεριφορά του παθόντος ή του τρίτου εξουδετερώνει και καθιστά ανενεργή την αρχική συμπεριφορά του δράστη (βλ. ενδεικ. ΑΠ 1527/2010, ΑΠ 1473/2010, ΑΠ 1546/2003 δημ. ΝΟΜΟΣ). Συνεπώς, αν τα προαναφερθέντα εγκλήματα από αμέλεια είναι απότοκα της αμέλειας πολλών (συγκλίνουσια αμέλεια), το κάθε πρόσωπο υπέχει ευθύνη αυτοτελώς και χωριστά από τα άλλα, κατά το λόγο της αμέλειάς του που αποδείχθηκε και εφόσον πάντως το αποτέλεσμα που επήλθε, τελεί σε αιτιώδη σύνδεσμο με αυτήν (ΟΛΑΠ 4/2010).

2) Περαιτέρω, στο νόμο 3043/2002 «Αναβάθμιση της πολιτικής προστασίας και άλλες διατάξεις» με το άρθρο 1 αυτού οριοθετούνται οι σκοποί της πολιτικής προστασίας και τα μέσα προς επίτευξή τους και ορίζεται ειδικότερα: «1. Η πολιτική προστασία της Χώρας αποβλέπει στην προστασία της ζωής, υγείας και περιουσίας των πολιτών από φυσικές (ταχείας ή βραδείας

εξέλιξης), τεχνολογικές (συμπεριλαμβανομένων βιολογικών, χημικών και πυρηνικών συμβάντων) και λοιπές καταστροφές που προκαλούν καταστάσεις εκτάκτου ανάγκης, κατά τη διάρκεια της ειρηνικής περιόδου. Στο πλαίσιο του ίδιου σκοπού περιλαμβάνεται η μέριμνα για τα υλικά και πολιτιστικά αγαθά, τις πλουτοπαραγωγικές πηγές και τις υποδομές της χώρας, με στόχο την ελαχιστοποίηση των συνεπειών των καταστροφών. 2. Για την επίτευξη του σκοπού αυτού: α. Εκπονούνται σχέδια και προγράμματα πρόληψης, ανά κατηγορία κινδύνου, λαμβάνονται μέτρα ετοιμότητας και αναλαμβάνονται δράσεις πρόληψης, ετοιμότητας, αντιμετώπισης και αποκατάστασης, β. αξιοποιείται το ανθρώπινο δυναμικό και χρησιμοποιούνται τα δημόσια και ιδιωτικά μέσα σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο και γ....». Στο άρθρο 2 (που με την παράθεση κρίσιμων εννοιών και ορισμών αποσαφηνίζονται ειδικοί όροι, που, επαναληπτικά, χρησιμοποιούνται στις επιμέρους ρυθμίσεις) ορίζεται ειδικότερα στην παρ. 4 «Κατάσταση κινητοποίησης πολιτικής προστασίας είναι η ενεργοποίηση και η κλιμάκωση της δράσης του δυναμικού και των μέσων πολιτικής προστασίας σε κεντρικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο, για τους σκοπούς της πολιτικής προστασίας και ειδικότερα για την αντιμετώπιση έκτακτων αναγκών από καταστροφές ή και για τον έλεγχο και περιορισμό των δυσμενών επιπτώσεων που σχετίζονται με τους αντίστοιχους κινδύνους. Η κατάσταση κινητοποίησης πολιτικής προστασίας, διακρίνεται σε: α. Κατάσταση ετοιμότητας πολιτικής προστασίας, λόγω τεκμηριωμένου κινδύνου, στην οποία περιλαμβάνεται η κλιμάκωση της ετοιμότητας του δυναμικού και των μέσων πολιτικής προστασίας, κατά την εξειδίκευση που γίνεται στο σχεδιασμό ετοιμότητας. β. Κατάσταση έκτακτης ανάγκης πολιτικής προστασίας στην οποία περιλαμβάνεται η κατάσταση, που σχετίζεται με συγκεκριμένη καταστροφή, για την αντιμετώπιση της οποίας απαιτείται: i. ειδικός συντονισμός από τη Γενική Γραμματεία Πολιτικής Προστασίας σε επίπεδο κεντρικής εξουσίας και του Υπουργείου, του δυναμικού και των μέσων των

υπηρεσιών και των φορέων, που αναλαμβάνουν δράση σε κεντρικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο, και ii. Κινητοποίηση δυναμικού και μέσων επιπλέον του διατιθέμενου υπό κανονικές συνθήκες.». Στο άρθρο 3 προβλέπονται το δυναμικό και τα μέσα εκπλήρωσης πολιτικής προστασίας και ορίζονται συγκεκριμένα τα ακόλουθα: «1. στο δυναμικό και στα μέσα πολιτικής προστασίας σε κεντρικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο, στα οποία ανατίθεται η επίβλεψη εκπόνησης και εφαρμογής των σχεδίων, προγραμμάτων και μέτρων πολιτικής προστασίας, καθώς και ο συντονισμός των αναγκαίων ενεργειών. β. Το σύνολο των κρατικών υπηρεσιών, οι υπηρεσίες των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και των οργανισμών κοινής ωφέλειας, που είναι υπεύθυνες σε επιχειρησιακό επίπεδο για τις επί μέρους δράσεις πολιτικής προστασίας και κυρίως για την ετοιμότητα και την αντιμετώπιση των καταστροφών (όπως Πυροσβεστικό Σώμα, ΕΛ.ΑΣ., Ε.Κ.Α.Β., Ένοπλες Δυνάμεις, Ο.Α.Σ.Π., υπηρεσίες της Περιφέρειας, της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης και των πρωτοβάθμιων Ο.Τ.Α., Δ.Ε.Η. Ο.Τ.Ε., Ε.Υ.Δ.Α.Π. Δ.ΕΠ.Α., Ε.Μ.Υ. γ. Οι εθελοντικές οργανώσεις πολιτικής προστασίας, καθώς και οι ειδικευμένοι εθελοντές πολιτικής προστασίας, σε κεντρικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο, που εντάσσονται στο σχεδιασμό της Γενικής Γραμματείας Πολιτικής Προστασίας και αναλαμβάνουν την υποστήριξη σχεδίων και δράσεων πρόληψης και αποκατάστασης, καθώς και δράσεις ετοιμότητας και αντιμετώπισης καταστροφών. 2^α.... β....». Ακόμη, στο δεύτερο μέρος του ίδιου νόμου (3013/20020 προβλέπονται τα όργανα σχεδιασμού και εφαρμογής πολιτικής προστασίας, τα οποία διακρίνονται σε κεντρικά και αποκεντρωμένα. Σύμφωνα με την εισηγητική έκθεση στο σχέδιο του εν λόγω νόμου, δεδομένου ότι οι επί μέρους δράσεις πολιτικής προστασίας στους διάφορους τομείς δράσης, πρόληψης, αντιμετώπισης και αποκατάστασης και στις διάφορες κατηγορίες κινδύνου αφορούν πολλά διαφορετικά Υπουργεία και εποπτευόμενους οργανισμούς, είναι απαραίτητος ο ετήσιος εθνικός σχεδιασμός πολιτικής

προστασίας, ο οποίος μπορεί να επιτευχθεί μόνο σε υπουργικό επίπεδο με βάση ειδικές επεξεργασμένες θέσεις από την επιτροπή συντονισμού πολιτικής προστασίας (Κεντρικό Συντονιστικό Όργανο Πολιτικής Προστασίας που προβλέπεται στο άρθρο 5), στην οποία συμμετέχουν οι αρμόδιοι Γενικοί Γραμματείς. Στη διυπουργική επιτροπή (άρθρ. 4 του ίδιου νόμου) εξετάζονται τα εθνικής εμβέλειας προγράμματα, σχέδια, μέτρα και δράσεις, καθώς και τα αντίστοιχα περιφερειακά προγράμματα, έτσι ώστε να είναι δυνατή η διαπίστωση τομέων δράσης ή περιφερειακών προγραμμάτων, που απαιτούν ενίσχυση. Ο όλος ετήσιος σχεδιασμός λαμβάνεται υπόψη στην κατάρτιση του νέου προϋπολογισμού. Η Γενική Γραμματεία Πολιτικής Προστασίας του Υπουργείου έχει σαν στόχο το συντονισμό των δράσεων πολιτικής προστασίας και την επεξεργασία, σχεδιασμό και παρακολούθηση των δράσεων πολιτικής προστασίας στο πλαίσιο των κυβερνητικών κατευθύνσεων και για την επίτευξη του σκοπού της λειτουργεί σε 24ωρη βάση με όσα στελέχη απαιτούν οι περιστάσεις, όπως ειδικότερα ο σκοπός της, οι αρμοδιότητές της και τα μέσα προς επίτευξη του σκοπού της ορίζονται στο άρθρο 6 του ίδιου νόμου. Περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθρο 10 του ίδιου νόμου, πέραν του Γενικού Γραμματέα Πολιτικής Προστασίας, ο οποίος έχει την ευθύνη του συντονισμού και της επίβλεψης του έργου της πολιτικής προστασίας σε ολόκληρη την επικράτεια (και του οποίου οι αρμοδιότητες, πέραν από τις προβλεπόμενες στο προαναφερθέν άρθρο 6 του ν.3013/2002, ορίζονται επιπλέον και στο άρθρο 8 του ίδιου νόμου), αποκεντρωμένα όργανα σχεδιασμού και εφαρμογής μέτρων πολιτικής προστασίας είναι α: οι Γενικοί Γραμματείς των Περιφερειών (των οποίων οι αρμοδιότητες καθορίζονται στο άρθρ. 11 του άνω νόμου), β. οι Νομάρχες (ήδη Περιφέρειες) και γ. οι Δήμαρχοι και οι Πρόεδροι των κοινοτήτων (δεν υπάρχουν πλέον). Έτσι, κατά το άρθρο 12 του ίδιου νόμου «1. Ο Νομάρχης (ήδη Περιφερειάρχης) ασκεί τις ακόλουθες αρμοδιότητες: α. Συντονίζει και επιβλέπει το έργο της πολιτικής προστασίας για την πρό-

ληψη, ετοιμότητα, αντιμετώπιση και αποκατάσταση των καταστροφών, εντός των ορίων του νομού (ήδη Περιφέρειας). β. Έχει την ευθύνη εφαρμογής του ετήσιου εθνικού σχεδιασμού πολιτικής προστασίας, κατά το σκέλος που τα οικεία περιφερειακά προγράμματα, μέτρα και δράσεις έχουν τοπικό χαρακτήρα, σε επίπεδο νομού (ήδη Περιφέρειας). γ. Διατυπώνει εισήγηση για το σχεδιασμό πολιτικής προστασίας της Περιφέρειας για τη διαμόρφωση σχετικής πρότασης, στο πλαίσιο της πρόβλεψης του άρθρου 1 παρ.1γ του παρόντος. δ. Εισηγείται στο Γενικό Γραμματέα Πολιτικής Προστασίας την έκδοση της απόφασης για την κήρυξη κατάστασης έκτακτης ανάγκης πολιτικής προστασίας, στις περιπτώσεις τοπικών καταστροφών... ε. Έχει την ευθύνη της διάθεσης και του συντονισμού δράσης του απαραίτητου δυναμικού και μέσων για την πρόληψη, ετοιμότητα, αντιμετώπιση και αποκατάσταση των καταστροφών του νομού και στ. Προεδρεύει του Συντονιστικού Περιφερειακού Οργάνου. 2.α. Στην έδρα κάθε Περιφερειακής Αυτοδιοίκησης και κάθε Περιφερειακού Διαμερίσματος συνιστάται, ως οργανική μονάδα, αυτοτελές Γραφείο Πολιτικής Προστασίας, το οποίο υπάγεται απευθείας στον Περιφερειάρχη. β. Το ανωτέρω Γραφείο είναι αρμόδιο για το σχεδιασμό και την οργάνωση, σε θέματα πρόληψης, ενημέρωσης και αντιμετώπισης των καταστροφών ή καταστάσεων έκτακτης ανάγκης και για το συντονισμό όλων των υπηρεσιών της Περιφερειακής Αυτοδιοίκησης και των Περιφερειακών Διαμερισμάτων, καθώς και του δημόσιου, ιδιωτικού δυναμικού και μέσων για την εξασφάλιση της ετοιμότητας, την αντιμετώπιση των καταστροφών και την αποκατάσταση των ζημιών. γ.ι. Για κάθε Γραφείο Πολιτικής Προστασίας των Περιφερειακών Αυτοδιοικήσεων και των Περιφερειακών Διαμερισμάτων συνιστάται μία οργανική θέση μόνιμου υπαλλήλου, η οποία μπορεί να ανήκει σε έναν από τους κλάδους ΠΕ Γεωλόγων, Τοπογράφων Μηχανικών, Δασολόγων, Χημικών Μηχανικών και Πολιτικών Μηχανικών, κατά την ειδικότερη πρόβλεψη της οικείας προκήρυξης. ii. Οι υπάλληλοι αυτοί,

μετά προηγούμενη εκπαίδευση αποτελούν ειδικευμένα στελέχη πολιτικής προστασίας, σε επίπεδο Περιφέρειας. iii. Για τους ανωτέρω υπαλλήλους, δεν είναι επιτρεπτή η μετακίνησή τους σε άλλη οργανική μονάδα της Περιφερειακής Αυτοδιοίκησης. 3.α. Στην έδρα κάθε Περιφερειακής Αυτοδιοίκησης και κάθε Περιφερειακού Διαμερίσματος συνιστάται Συντονιστικό Περιφερειακό Όργανο. β. Το ανωτέρω όργανο αποτελείται από τους: i. Περιφερειάρχη ως Πρόεδρο. ii. Δύο μέλη του Περιφερειακού Συμβουλίου, οριζόμενα με απόφαση του ίδιου Συμβουλίου, εκ των οποίων το ένα προέρχεται από τη μειοψηφία. iii. Πρόεδρο ή οριζόμενο εκπρόσωπο της Τοπικής Ένωσης Δήμων και Κοινοτήτων (Τ.Ε.Δ.Κ.). iv. Προϊστάμενο Διεύθυνσης Πολιτικής Προστασίας της Περιφέρειας και Προϊστάμενο Γραφείου Πολιτικής Προστασίας της Περιφερειακής Αυτοδιοίκησης, v. Στρατιωτικό Διοικητή της περιοχής ή εκπρόσωπό του, Διευθυντή της Αστυνομικής Διεύθυνσης του κάθε νομού, Λιμενάρχη, σε όσους νομούς υφίσταται Λιμενική Αρχή και Διοικητική Πυροσβεστικής Υπηρεσίας της έδρας του κάθε νομού. vi. Προϊστάμενο Διεύθυνσης Δασών της Περιφέρειας, Προϊστάμενο Διεύθυνσης Υγεία – Πρόνοιας της Περιφερειακής Αυτοδιοίκησης και τον οριζόμενο εκπρόσωπο του Περιφερειακού Εθνικού Συστήματος Υγείας και vii. Εκπροσώπους εθελοντικών οργανώσεων Πολιτικής Προστασίας. γ. Οι υπό στοιχεία iv. έως vi. Μετέχοντες εισηγούνται στο ανωτέρω όργανο, τα αναγκαία μέτρα προς υποβοήθηση του έργου του Περιφερειάρχη. δ. Στις συνεδριάσεις λαμβάνουν μέρος κατά περίπτωση, εκπρόσωποι δήμων ή κοινοτήτων των πληττόμενων περιοχών, εκπρόσωποι λοιπών εθελοντικών οργανώσεων και κοινωνικών φορέων του νομού, καθώς και άλλοι εκπρόσωποι υπηρεσιών, μετά από πρόσκληση του προέδρου. ε. Κατά τη διάρκεια της εξέλιξης της καταστροφής, καθώς και του έργου αποκατάστασης των ζημιών, το πιο πάνω όργανο λειτουργεί σε εικοσιτετράωρη βάση, με δυνατότητα συνέχισης της συνεδρίασης και με τους οριζόμενους, από τους μετέχοντες, αναπληρωτές τους και στ...».

Κατά δε το άρθρο 13 του άνω νόμου «1. Οι Δήμαρχοι έχουν τις ακόλουθες αρμοδιότητες: α. Συντονίζουν και επιβλέπουν το έργο της πολιτικής προστασίας για την πρόληψη, ετοιμότητα αντιμετώπιση και αποκατάσταση των καταστροφών, εφόσον συμβαίνουν εντός των διοικητικών ορίων των αντίστοιχων Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.). β. Έχουν την ευθύνη εφαρμογής του ετήσιου εθνικού σχεδιασμού πολιτικής προστασίας, κατά το σκέλος που τα περιφερειακά προγράμματα, μέτρα και δράσεις έχουν τοπικό χαρακτήρα αναφορικά με τους αντίστοιχους Ο.Τ.Α. γ. Διατυπώνουν εισήγηση για το σχεδιασμό πολιτικής προστασίας του Ο.Τ.Α., η οποία υποβάλλεται στο Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας για τη διαμόρφωση σχετικής πρότασης, στο πλαίσιο της πρόβλεψης του άρθρου 11 παρ.1γ του παρόντος νόμου. δ. Έχουν την ευθύνη της διάθεσης και του συντονισμού δράσης του απαραίτητου δυναμικού και μέσων για την πρόληψη, ετοιμότητα, αντιμετώπιση και αποκατάσταση των καταστροφών εντός των ορίων του οικείου Ο.Τ.Α. 2.α. Σε όλους τους δήμους λειτουργεί, στο πλαίσιο της υπάρχουσας οργανικής διάρθρωσης, γραφείο πολιτικής προστασίας, οι αρμοδιότητες του οποίου συναρτώνται με την εξασφάλιση της αναγκαίας οργάνωσης και υποδομής προς λήψη μέτρων πολιτικής προστασίας. 3.α. Στην έδρα κάθε δήμου συνιστάται Συντονιστικό Τοπικό Όργανο. β. Το ανωτέρω Όργανο αποτελείται από τους: i. Δήμαρχο ως Πρόεδρο, ii. Δύο Δημοτικούς Συμβούλους, που ορίζονται με απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου, εκ των οποίων ο ένας προέρχεται από τη μειοψηφία, iii. Ειδικευμένα στελέχη πολιτικής προστασίας της Περιφέρειας, iv. Εκπρόσωπο του Στρατιωτικού Διοικητή της περιοχής, Διοικητή Αστυνομικού Τμήματος της έδρας του Δήμου, Προϊστάμενου του Ειδικού Προσωπικού της Δημοτικής Αστυνομίας, εκπρόσωπο της Λιμενική Αρχής, εφόσον έχει ως έδρα τον αντίστοιχο δήμο και Διοικητή της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας του δήμου ή εκπρόσωπο της αντίστοιχης της έδρας του νομού, v. Προϊστάμενο Τεχνικών Υπηρεσιών του Ο.Τ.Α., vi. Προϊστάμενο του

οικείου Δασαρχείου ή εκπρόσωπο της Διεύθυνσης Δασών της Περιφέρειας, vii. Εκπροσώπους Εθελοντικών Οργανώσεων Πολιτικής Προστασίας, γ. Στις συνεδριάσεις λαμβάνουν μέρος εκπρόσωποι κοινωνικών φορέων της έδρας του δήμου, καθώς και άλλοι εκπρόσωποι υπηρεσιών, μετά από πρόσκληση του Προέδρου. δ. Κατά τη διάρκεια της εξέλιξης της καταστροφής, καθώς και του έργου αποκατάστασης των ζημιών, το πιο πάνω όργανο λειτουργεί σε εικοσιτετράωρη βάση, με δυνατότητα συνέχισης της συνεδρίασης και με τους οριζόμενους, από τους μετέχοντες, αναπληρωτές τους». Η αναβάθμιση της πολιτικής προστασίας, σύμφωνα με την προαναφερθείσα εισηγητική έκθεση αποτέλεσε επιλογή επείγουσας και πρωταρχικής προτεραιότητας, καθώς η αλλαγή των κλιματολογικών συνθηκών, ή προϊούσα οικολογική και περιβαλλοντική υποβάθμιση και άλλοι παράγοντες (απειλή της βιο-τρομοκρατίας κ.λ.π.), καθιστούν τις καταστάσεις έκτακτης ανάγκης στοιχείο της καθημερινής ζωής των πολιτών. Επιπλέον, η συνεχής ενίσχυση και διεύρυνση των εκτελεστικών μηχανισμών, όπως είναι η πυροσβεστική, η δασική υπηρεσία, η αστυνομία, η αντισεισμική προστασία, ακόμη και η συνδρομή των ενόπλων δυνάμεων για την αντιμετώπιση των προβλημάτων και την αποκατάσταση των ζημιών, πρέπει να συνοδεύεται με παράλληλη ενίσχυση και διεύρυνση τόσο των συντονιστικών λειτουργιών που μεγιστοποιούν την κινητοποίηση του κρατικού μηχανισμού και των πολιτών όσο και των ερευνητικών και των επιστημονικών δυνατοτήτων. Έτσι, το θεσμικό πλαίσιο που τίθεται με τον ως άνω νόμο για την αναβάθμιση της πολιτικής προστασίας δίνει ιδιαίτερο βάρος στο συντονισμό, την καλύτερη δυνατή κινητοποίηση, τη δυνατότητα πρόληψης και πρόγνωσης και την αποκέντρωση μηχανισμών και διαδικασιών αντιμετώπισης των έκτακτων αναγκών σε καιρό ειρήνης, σε αντιδιαστολή με την πολιτική άμυνα που αφορά πολεμική περίοδο και ο σχεδιασμός της οποίας παραμένει στα Π.Σ.Ε.Α. Ενισχύεται ο συντονιστικός ρόλος της Γενικής Γραμματείας Πολιτικής Προστασίας, διευρύνεται το Συντονιστικό Περι-

φερειακό Όργανο και θεσμοθετείται το Συντονιστικό Τοπικό Όργανο σε επίπεδο δήμου και οριοθετούνται οι αρμοδιότητες και τα αντικείμενα δράσης τους αναλυτικά. Επίσης, θεσμοθετείται η επιχειρησιακή ένταξη του Εθελοντισμού Πολιτικής Προστασίας για τον οποίο τηρούνται ειδικά μητρώα και αναλαμβάνονται ειδικές δράσεις (άρθρ. 14 ν.3013/2002). Στο σχεδιασμό πολιτικής προστασίας ο πολίτης θεωρείται ως ενεργός πολίτης που συμμετέχει στην αντιμετώπιση των καταστροφών λαμβάνοντας μέτρα αυτοπροστασίας και βοηθώντας κατά περίπτωση τους λοιπούς πολίτες που έχουν ανάγκη, ξεκινώντας από το οικογενειακό, γειτονικό και εργασιακό του περιβάλλον. Για την επίτευξη του σκοπού της πολιτικής προστασίας απαιτείται σχεδιασμός και ειδικά προγράμματα πρόληψης ξεχωριστά, για κάθε κατηγορία κινδύνου, όπου λαμβάνονται μέτρα ετοιμότητας σε κεντρικό και περιφερειακό επίπεδο ανάλογα με την έκταση και την ένταση του εκτιμώμενου κινδύνου και αναλαμβάνονται δράσεις, ξεχωριστές στον τομέα της πρόληψης, της ετοιμότητας, της αντιμετώπισης και της αποκατάστασης. Στις δράσεις αυτές χρησιμοποιείται όλο το διατιθέμενο υλικό και δημόσια και ιδιωτικά μέσα σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο, όπως ήδη αναφέρθηκε κατά την παράθεση των άνω διατάξεων του ν. 3012/2002 και το κύριο έργο, ως επιμέρους δράσεων πολιτικής προστασίας, γίνεται από τις κρατικές υπηρεσίες, τις υπηρεσίες οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και των οργανισμών κοινής ωφέλειας (όπως Πυροσβεστικό Σώμα, Ελληνική Αστυνομία, Λιμενικό Σώμα, Ε.Κ.Α.Β., Ένοπλες Δυνάμεις, Διευθύνσεις Δασών και λοιπές Διευθύνσεις της Περιφέρειας, Τεχνικές Υπηρεσίες των Περιφερειακών Αυτοδιοικήσεων και των πρωτοβάθμιων ΟΤΑ, ΔΕΗ, ΔΕΥΑΠ, ΔΕΠΑ κ.λπ.

Τέλος, κατά την παρ.1 του άρθρου 17 του ίδιου αυτού νόμου, με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ρυθμίζονται τα σχετικά με την κατάρτιση των σχεδίων πολιτικής προστασίας και τους υπό-

χρεούς, προς τούτο, αρμόδιους κεντρικούς και περιφερειακούς φορείς και οργανισμούς κοινής ωφέλειας, τα σχέδια δε αυτά εγκρίνονται από το Γενικό Γραμματέα Πολιτικής Προστασίας και υλοποιούνται από τους ανωτέρω φορείς. Έτσι, σε εκτέλεση της αμέσως αναφερθείσας νομοθετικής εξουσιοδοτήσεως εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 1299/2003 απόφαση του ανωτέρω Υπουργού, με την οποία εγκρίθηκε το από 7.4.2003 Γενικό Σχέδιο Πολιτικής Προστασίας, με τη συνθηματική λέξη «ΞΕΝΟΚΡΑΤΗΣ», μαζί με τα προσαρτημένα σ' αυτό παραρτήματα - προσθήκες, το οποίο ενσωματώνεται στην εν λόγω Υπουργική Απόφαση.

Στο κεφάλαιο 1 με τον τίτλο «ΣΚΟΠΟΣ ΣΧΕΔΙΟΥ» ορίζονται τα εξής: Με το σχέδιο αυτό επιδιώκεται η διαμόρφωση ενός συστήματος αποτελεσματικής αντιμετώπισης καταστροφικών φαινομένων και ως εκ τούτου, στα πλαίσια του δυνατού, της προστασίας της ζωής, της υγείας και της περιουσίας των πολιτών και προστασία του φυσικού περιβάλλοντος. Πλέον συγκεκριμένα: Προσδιορίζονται οι εμπλεκόμενες υπηρεσίες και φορείς, καθώς και τα όργανα που διευθύνουν και συντονίζουν τις επιχειρησιακές δυνάμεις σε όλα τα επίπεδα. 2. Παρέχονται ουσιώδη στοιχεία στις αρμόδιες υπηρεσίες για την εκτίμηση καταστάσεων, αξιολόγηση κινδύνων, επισήμανση ευπαθών χώρων και ακολούθως εκπόνηση ειδικών σχεδίων στα πλαίσια του βασικού σχεδίου «ΞΕΝΟΚΡΑΤΗΣ» προς αντιμετώπιση των, κατά περίπτωση, κινδύνων. 3..., 4..., 5. Τέλος προβλέπεται η δημιουργία συστήματος επικοινωνίας και ροής πληροφοριών μεταξύ όλων των εμπλεκόμενων υπηρεσιών και παραγόντων στη διαχείριση των κρίσεων. Στο κεφάλαιο 2 με τον τίτλο «ΕΝΝΟΙΕΣ – ΟΡΙΣΜΟΙ ΔΥΝΑΜΙΚΟ ΚΑΙ ΜΕΣΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ» στα υποκεφάλαια Α. ΕΝΝΟΙΕΣ – ΟΡΙΣΜΟΙ και Β. ΔΥΝΑΜΙΚΟ ΚΑΙ ΜΕΣΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ επαναλαμβάνονται όσα αναφέρονται στα πιο πάνω αναφερόμενα άρθρα 2 και 3 του ν. 3013/2002. Στο υπό το αριθμητικό στοιχείο 3 κεφάλαιο με τον τίτλο «ΒΑΣΙΚΕΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΣΧΕΔΙΑΣΗΣ» ορίζεται ότι προκειμένου

το σχέδιο «ΞΕΝΟΚΡΑΤΗΣ» να αποτελέσει βάση σχεδίασης και ενεργείας του κρατικού μηχανισμού προς αντιμετώπιση καταστροφικών φαινομένων, κρίνεται σκόπιμο κατά τη σχεδίαση να ληφθούν υπόψη, πέραν των άλλων, οι παρακάτω απαιτήσεις 1. Προσδιορισμού υπευθύνων για σχεδίαση κατά περίπτωση. 2. Καθορισμού των συνεργαζόμενων υπηρεσιών και φορέων και του είδους της μεταξύ τους συνεργασίας. 3. Αξιολόγησης των κινδύνων και χαρτογράφησης ευπαθών περιοχών με σκοπό την πληρέστερη σχεδίαση και αποτελεσματικότερη δράση των αρμοδίων υπηρεσιών. 4... 5. Καθορισμού ρόλων και ευθυνών ανά καταστροφικό φαινόμενο των εμπλεκόμενων στην εν γένει διαχείριση κρίσεων. 6. Δημιουργίας συστήματος επικοινωνίας για συνεννόηση μεταξύ των εμπλεκόμενων στην αντιμετώπιση των έκτακτων αναγκών. 7., 8..., 9., 10. Ενημέρωσης του πληθυσμού όπου και όταν ενδείκνυται για την αυτοπροστασία του και επιβοήθηση του έργου του κράτους και ακόμη ψυχολογικής υποστήριξης αυτού για διατήρηση του ηθικού του και αποφυγή πανικού. 11..., 25..... Στο υποκεφάλαιο του ίδιου κεφαλαίου με τον τίτλο «συντονιστικές οδηγίες» προβλέπονται τα ακόλουθα: 1. Τα Υπουργεία και οι Περιφέρειες συντάσσουν βάσει του γενιού σχεδίου «ΞΕΝΟΚΡΑΤΗΣ» τα επί μέρους ειδικά σχέδια για την αντιμετώπιση των καταστροφικών φαινομένων με συντονιστή στη σχεδίαση τη Γενική Γραμματεία Πολιτικής Προστασίας. 2. Τα συντασσόμενα ανά φορέα ειδικά σχέδια, προς της αποστολής στη ΓΓΠΠ για έγκριση, να ελέγχονται για την πληρότητά τους από τις προϊστάμενες υπηρεσίες. 3. Μετά την έγκριση από τη ΓΓΠΠ τα σχέδια καθίστανται εκτελεστά και κοινοποιούνται, με μέριμνα των συντακτών, σε όλους τους εμπλεκόμενους υπόχρεους για σχεδίαση φορείς προκειμένου να εναρμονίσουν τα συντασσόμενα από αυτούς σχέδια. 4.... 5.... Τα σχέδια να είναι προσαρμοσμένα στα κατά περίπτωση πραγματικά περιστατικά, να έχουν προβλεπτικότητα και ελαστικότητα στην εφαρμογή και να συμβάλλουν σημαντικά στην αντιμετώπιση των καταστάσεων. 6..., 7. Για την υποστή-

ριξη των σχεδίων επιβάλλεται η ενημέρωση του πληθυσμού όπου αυτή απαιτείται. Στο Παράρτημα Α του γενικού σχεδίου «ΞΕΝΟΚΡΑΤΗΣ» αναφέρεται ότι στην Προσθήκη 2 επισημαίνονται, κατά περίπτωση φαινομένου, όχι περιοριστικά, οι εμπλεκόμενοι στη σχεδίαση και την αντιμετώπιση των επικίνδυνων καταστάσεων, ενώ οι μη υποχρεούμενοι για σχεδιασμό, αλλά εμπλεκόμενοι στην αντιμετώπιση των καταστροφικών φαινομένων, όταν από τα στοιχεία του αξιολογούμενου προς αντιμετώπιση κινδύνου κρίνεται αναγκαίο, συντάσσουν μνημόνια ενεργειών, προκειμένου να προετοιμάζονται και να ενεργούν μεθοδικά, σχεδιασμένα και αποτελεσματικά οι επιχειρησιακές δυνάμεις. Σύμφωνα με την Προσθήκη αυτή, σε περίπτωση δασικής πυρκαγιάς, υποχρεούμενοι σε σχεδιασμό φορείς είναι τα Υπουργεία Εθνικής Άμυνας, Γεωργίας και Δημοσίας Τάξεως, όπως και οι Περιφερειακές και Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις. Περαιτέρω, στο υπό αριθμητικό στοιχείο 4 κεφάλαιο με τον τίτλο «ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ» ορίζεται ότι για την κινητοποίηση του δυναμικού της Πολιτικής Προστασίας απαιτείται η δημιουργία ενός συστήματος ενεργειών σε τέσσερις (4) φάσεις: ΦΑΣΗ 1^η ΣΥΝΗΘΗΣ ΕΤΟΙΜΟΤΗΤΑ. Η φάση αυτή περιλαμβάνει μέτρα και ενέργειες του κρατικού μηχανισμού, που συμβάλλουν στην προετοιμασία του για τα επόμενα στάδια ενεργειών. Ειδικότερα, αξιολογούνται τα πρώτα στοιχεία και πληροφορίες που αναφέρονται στην εμφάνιση ή επικείμενο ερχομό καταστροφικών φαινομένων για το σχηματισμό βάσιμης εκτίμησης της καταστροφής. Τίθεται σε εφαρμογή του σύστημα επικοινωνίας και ροής πληροφοριών για συνεννόηση μεταξύ των εμπλεκόμενων και λήψη αποφάσεων. Καταγράφονται τα μέσα πολιτικής προστασίας και ελέγχεται η επάρκεια και καταλληλότητα αυτών. Γίνονται προπαρασκευαστικές πράξεις και προΐδεάζονται επί του θέματος τα κλιμάκια της πολιτικής προστασίας. ΦΑΣΗ 2^η ΑΥΞΗΜΕΝΗ ΕΤΟΙΜΟΤΗΤΑ. Εάν από τη συναξιολόγηση των πληροφοριών δίδεται σχεδόν η βεβαιότητα ότι επίκεινται κατα-

στροφικά φαινόμενα, πέραν των ενεργειών της φάσης 1, γίνεται ευρύτερη κινητοποίηση του μηχανισμού πολιτικής προστασίας σε όλα τα επίπεδα. Συνέρχονται τα επιτελικά και επιχειρησιακά όργανα και διατελούν σε πλήρη ετοιμότητα για την εκτέλεση της αποστολής τους, λαμβανομένων και προληπτικών μέτρων, όπου αυτό κρίνεται σκόπιμο. ΦΑΣΗ 3^η ΑΜΕΣΗ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΗ – ΕΠΕΜΒΑΣΗ. Συνέχεια των προαναφερομένων και άλλων μέτρων, στη φάση αυτή γίνεται πλέον κινητοποίηση και δραστηριοποίηση όλου του συστήματος πολιτικής προστασίας προς αντιμετώπιση των καταστροφικών φαινομένων. Οι επιχειρησιακές δυνάμεις συνεργαζόμενες και συντονιζόμενες ευρίσκονται σε πλήρη δράση. Το ανθρώπινο δυναμικό και τα υλικοτεχνικά μέσα αξιοποιούνται κατά τον καλύτερο τρόπο. Όπου κρίνεται σκόπιμο, ενημερώνονται και οι πολίτες για τη λήψη μέτρων αυτοπροστασίας, συνδρομή και διευκόλυνση του έργου του κράτους. Το σύστημα επικοινωνιών ευρίσκεται σε πλήρη λειτουργία και οι υπηρεσίες διοικητικής μέριμνας είναι σε ετοιμότητα για τη στήριξη του επιχειρησιακού έργου και άμεσης επίλυσης προβλημάτων των πληγέντων. ΦΑΣΗ 4^η ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ – ΑΡΩΓΗ. Εξάλλου, στο υπό το αριθμητικό στοιχείο 5 κεφάλαιο με τον τίτλο «ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΚΑΙ ΤΑΚΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ – ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΕΜΠΛΕΚΟΜΕΝΩΝ ΦΟΡΕΩΝ», μεταξύ άλλων, ορίζεται ότι οι Περιφερειακές Αυτοδιοικήσεις 1. Συντάσσουν για τη Νομαρχιακή τους Αυτοδιοίκηση σχέδια αντιμετώπισης κινδύνων από φυσικές, τεχνολογικές και λοιπές καταστροφές, όπως αυτές φαίνονται στην προσθήκη του παραρτήματος Α του παρόντος σχεδίου, με βάση τις οδηγίες σχεδίασης του παραρτήματος ΣΤ και τις λοιπές οδηγίες των αρμόδιων Υπουργείων και της Περιφέρειας. 2. Μελετούν, αναλύουν και εξειδικεύουν τις βασικές απαιτήσεις και τις οδηγίες σχεδίασης του παρόντος σχεδίου, των υπουργείων και της Περιφέρειας κατά το μέρος που τους αφορούν και δίνουν τις αναγκαίες οδηγίες στους Πρωτοβάθμιους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης για την καλύτερη εκπλή-

ρωση των σχετικών υποχρεώσεών τους. 3. Αποστέλλουν τα εκ μέρους τους συντασσόμενα σχέδια στη ΓΓΠΠ για έγκριση. 4..., 5. Συντονίζουν και επιβλέπουν το έργο της πολιτικής προστασίας για την πρόληψη, ετοιμότητα, αντιμετώπιση και αποκατάσταση των καταστροφών στη ζώνη ευθύνης τους και διαθέτουν για το σκοπό αυτό το απαραίτητο δυναμικό και τα μέσα. 6....., 7. Συγκροτούν Συντονιστικό Περιφερειακό Όργανο. 8..., 9. Συνεργάζονται με τις περιφερειακές υπηρεσίες των Ενόπλων Δυνάμεων, των Σωμάτων Ασφαλείας και λοιπών φορέων για την εναρμόνιση των σχεδίων τους και την αποτελεσματική αντιμετώπιση των καταστροφών. 10..., 11....., 12....., 13. Κοινοποιούν τα επί μέρους σχέδια αντιμετώπισης σε όλες τις αρμόδιες για σχεδίαση και αντιμετώπιση υπηρεσίες και Πρωτοβάθμιους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης, προκειμένου να εναρμονίσουν τα δικά τους σχέδια ενεργειών. 14....., 15. Χαρτογραφούν στη ζώνη ευθύνης τους τις περιοχές υψηλού κινδύνου από φυσικές, τεχνολογικές και λοιπές καταστροφές, με σκοπό την υποβοήθηση στη σχεδίαση, στον καθορισμό των προληπτικών μέτρων και στην αποτελεσματικότερη αντιμετώπιση των καταστάσεων. 16..., 17..., 18. Κινητοποιούν τις κρατικές υπηρεσίες και διαθέτουν τα αναγκαία μέσα σε περιπτώσεις τοπικών καταστροφών. Ενημερώνουν σχετικά την περιφέρεια και ζητούν σε περίπτωση ανάγκης ενισχύσεις. 19..., 20....., 21. Είναι αυτονόητο ότι ενεργούν και οτιδήποτε άλλο σχετικό που υπαγορεύεται από τον ρόλο τους και την αποστολή τους.

Στο ίδιο κεφάλαιο ορίζεται επίσης, ότι οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης 1. Μεριμνούν για την εξασφάλιση της αναγκαίας οργάνωσης και υποδομής των υπηρεσιών τους, προκειμένου να είναι ικανές για τη λήψη αποτελεσματικών μέτρων πολιτικής προστασίας και συντάσσουν προς τούτο σχετικά μνημόνια. 2. Συντονίζουν και επιβλέπουν τα μέτρα για την πρόληψη, ετοιμότητα, αντιμετώπιση και αποκατάσταση των καταστροφών. 3. Διαθέτουν το απαραίτητο δυναμικό και μέσα για την αντιμετώπιση των καταστροφικών φαινομένων και συντονίζουν τη δράση αυτών. 4. Συνι-

στούν συντονιστικό τοπικό όργανο στην έδρα τους. 5..., 6. Ενεργούν στα πλαίσια της δικαιοδοσίας τους ο,τιδήποτε συμβάλλει στο έργο της πολιτικής προστασίας και προκύπτει από όλο το πλέγμα της αποστολής τους. Περαιτέρω, στο υπό το αριθμητικό στοιχείο 6 κεφάλαιο με τον τίτλο «ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ – ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΕΣ» ορίζεται στο υποκεφάλαιο β. Συντονισμός Επιχειρήσεων, ότι ο συντονισμός των εμπλεκόμενων επιχειρησιακών δυνάμεων για την αντιμετώπιση των καταστροφικών φαινομένων, γίνεται, αναλόγως του είδους ή της έντασης της καταστροφής (Γενική, Περιφερειακή, Τοπική), από το Γενικό Γραμματέα Πολιτικής Προστασίας και τους οικείους Γενικούς Γραμματείς Περιφερειών. Οι ανωτέρω στο έργο τους συνεπικουρούνται από τους επικεφαλής των δυνάμεων που ενεργούν στον τομέα ευθύνης τους. Στο υποκεφάλαιο γ. Επικοινωνίες του ίδιου κεφαλαίου, ορίζεται ότι σε όλες τις φάσεις κινητοποίησης, οι επικοινωνίες μεταξύ των εμπλεκόμενων δυνάμεων γίνονται κατά τον πλέον συντονισμένο τρόπο με τα υφιστάμενα δίκτυα του ΟΤΕ, της κινητής και δορυφορικής τηλεφωνίας, καθώς και με ειδικά δίκτυα ασυρμάτων επικοινωνιών του Εθνικού Κέντρου Επιχειρήσεων ΓΓΠΠ και των άλλων επιχειρησιακών φορέων (Ε.Δ., ΕΛ.ΑΣ., ΕΚΑΒ κ.λπ), αναλόγως των κατά περίπτωση δυνατοτήτων και των προς αντιμετώπιση φαινομένων. Τέλος, στο Παράρτημα ΣΤ του σχεδίου «ΞΕΝΟΚΡΑΤΗΣ» στο κεφάλαιο με τον τίτλο «ΟΔΗΓΙΕΣ ΣΧΕΔΙΑΣΗΣ» και στο υποκεφάλαιο Β με τον τίτλο «ΒΑΣΙΚΟΙ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΛΗΦΘΟΥΝ ΥΠΟΨΗ ΣΤΗ ΣΧΕΔΙΑΣΗ» ορίζεται ότι οι αρμόδιοι για σχεδίαση, πέραν των άλλων σημαντικών στοιχείων για την πραγματοποίηση του έργου τους, πρέπει να λαμβάνουν πάντοτε υπόψη τα σχέδια να έχουν απλότητα, πληρότητα, σαφήνεια και επάρκεια. Να συμβάλλουν στη σύντομη εμφάνιση της πραγματικής επιχειρησιακής καταστάσεως και στην αποτελεσματικότητα των μέτρων πρόληψης, κινητοποίησης, δράσης και αντιμετώπισης των καταστροφικών φαινομένων, αποκατάστασης ζημιών και αρωγής στους

πληγέντες. Ο συντάκτης των σχεδίων διευκολύνεται στην πληρότητα του έργου του, εάν, πέραν των λοιπών, δίνονται απαντήσεις στα ερωτήματα **1. Ποιος** (ενεργεί), **2. Τι** (θα ενεργήσει), **3. Πότε** (θα ενεργήσει), **4. Που** (θα ενεργήσει), **5. Γιατί** (θα ενεργήσει). Επίσης, στο ίδιο κεφάλαιο και ειδικότερα στο υποκεφάλαιο Γ με τον τίτλο «ΕΙΔΙΚΟΙ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΛΗΦΘΟΥΝ ΥΠΟΨΗ ΣΤΗ ΣΧΕΔΙΑΣΗ» αναφέρεται στην παρ.1 ότι οι παρούσες οδηγίες σχεδίασης της ΓΓΠΠ αφορούν όλους τους υπόχρεους για σχεδίαση, χωρίς, όμως, αυτό να απαλλάσσει τους αρμόδιους να εκδώσουν ειδικότερες οδηγίες, όπου αυτό κρίνεται αναγκαίο, για περισσότερη εξειδίκευση ή διευκρίνιση θεμάτων ή λόγω ιδιαιτεροτήτων, στη δε παρ.5 επισημαίνεται ότι η σχεδίαση πρέπει να ολοκληρωθεί μέσα στα οριζόμενα χρονικά πλαίσια, γι' αυτό επιβάλλεται η επίβλεψη για τη συμμόρφωση, ενώ στο υποκεφάλαιο Δ ορίζεται ότι σημεία ιδιαίτερης προσοχής κατά τη σχεδίαση πρέπει να είναι, πέραν των άλλων, η ενημέρωση των πολιτών για τους επικείμενους κινδύνους, προκειμένου να λάβουν μέτρα αυτοπροστασίας και να συνδράμουν το έργο της πολιτείας, καθώς και η ενδεδειγμένη ψυχολογική υποστήριξη των πληγέντων προς αποφυγή πανικού.

-----,-----

3) Πέραν όλων των ανωτέρω, θα πρέπει ν' αναφερθούμε ειδικότερα και στην Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Πολιτικής Προστασίας με αρ. πρωτ. 3752/25-05-2018 και τίτλο "Σχέδιο δράσεων Πολιτικής Προστασίας για την αντιμετώπιση κινδύνων λόγω δασικών πυρκαγιών".

Όπως είναι γνωστό, οι δασικές πυρκαγιές είναι ένα φαινόμενο που εντάσσεται στις φυσικές καταστροφές, σύμφωνα με το Γενικό Σχέδιο Πολιτικής Προστασίας με το διακριτικό τίτλο "ΞΕΝΟΚΡΑΤΗΣ".

Εξάλλου στην παρ. 2.4 του Μέρους Δεύτερου της ως άνω εγκυκλίου, στις δράσεις πολιτικής προστασίας για την αντιμετώπιση εκτάκτων ανα-

γκών και συνεπειών από δασικές πυρκαγιές περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων και τα ακόλουθα:

α) Ο απεγκλωβισμός και η διάσωση των πολιτών από το Πυροσβεστικό Σώμα που βρίσκονται σε επαφή ή εντός του φλεγόμενου χώρου.

β) Η υλοποίηση του μέτρου της οργανωμένης απομάκρυνσης πολιτών, ως μέσο προληπτικής προστασίας τους και δρομολογείται εγκαίρως (ενώ η καταστροφή βρίσκεται σε εξέλιξη) και κάτω από ορισμένες προϋποθέσεις και περιορισμούς, η εκτίμηση των οποίων γίνεται μόνον σε τοπικό επίπεδο. Η δράση γίνεται με ευθύνη των αρμοδίων Οργάνων Πολιτικής Προστασίας (Περιφερειάρχης, Δήμαρχος κλπ), σύμφωνα με το άρθρο 108 του **N. 4249/2018**.

γ) Η λήψη μέτρων τροχαίας από την ΕΛΑΣ για αποφυγή κυκλοφοριακής συμφόρησης, τόσο στην πληγείσα όσο και την ευρύτερη περιοχή.

Επίσης ο Γενικός Γραμματέας Πολιτικής Προστασίας, μεταξύ άλλων αρμοδιοτήτων, έχει και τα εξής:

α) Συγκαλεί το Κεντρικό Συντονιστικό Όργανο Πολιτικής Προστασίας (ΚΣΟΠΠ) και

β) Συντονίζει τις δράσεις όλων των εμπλεκόμενων δυνάμεων πολιτικής προστασίας, όπως ΠΣ, ΕΛΑΣ, ΛΣ, ΕΚΑΒ, ΕΚΕΠΥ, Περιφέρειες, Δήμους κλπ.

Ωστόσο το ΠΣ, έχει την ευθύνη για τον επιχειρησιακό σχεδιασμό και αντιμετώπιση καταστολής των δασικών πυρκαγιών και τη διάσωση κινδυνεύόντων από τις δασικές πυρκαγιές και συμμετέχει δια των αρμοδίων οργάνων του στα Συντονιστικά Όργανα Πολιτικής Προστασίας των Περιφερειών (ΣΟΠΠ) και στα Συντονιστικά Τοπικά όργανα των Δήμων (ΣΤΟ). Επίσης ο επικεφαλής αξιωματικός του ΠΣ που συντονίζει κάθε φορά όλες τις εμπλεκόμενες δυνάμεις για την αντιμετώπιση δασικών πυρκαγιών σε συγκεκριμένη περιοχή, εισηγείται προς τα αρμόδια Αποκεντρωμένα Όργανα Πολιτικής Προστασίας, όπως Δήμαρχο, Περιφερειάρχη

για τη λήψη του μέτρου της οργανωμένης προληπτικής απομάκρυνσης των πολιτών (εκκένωση). Επίσης από την ίδια ως άνω εγκύκλιο της ΓΓΠΠ, Κατηγορία Κινδύνου 4, στην οποία βρίσκονταν η Περιφέρεια Αττικής τη Δευτέρα 23 Ιουλίου 2018, που εκδηλώθηκε η καταστροφική πυρκαγιά, σημαίνει ότι ο κίνδυνος είναι ιδιαίτερα υψηλός. Ο αριθμός των πυρκαγιών που αναμένεται να εκδηλωθεί πιθανόν να είναι μεγάλος, αλλά το κυριότερο, κάθε πυρκαγιά μπορεί να λάβει μεγάλες διαστάσεις, εφόσον ξεφύγει από την αρχική προσβολή, όπως συνέβη στη συγκεκριμένη πυρκαγιά.

Ακόμη η διαχείριση γενικά και πιο συγκεκριμένα, **η υλοποίηση της οργανωμένης απομάκρυνσης πολιτών λόγω δασικών πυρκαγιών**, σύμφωνα με το άρθρο 108 του Ν. 4249/2014 ενεργείται, σύμφωνα με την ίδια ως άνω εγκύκλιο της ΓΓΠΠ καθώς και την με αρ. πρωτ. 29430/6-05-2015 ως εξής:

1) Η λήψη της απόφασης για την οργανωμένη προληπτική απομάκρυνση πολιτών λόγω δασικών πυρκαγιών αποτελεί ευθύνη των κατά τόπους Δημάρχων κατόπιν εισήγησης του επικεφαλής αξιωματικού ΠΣ που συντονίζει τις πυροσβεστικές δυνάμεις καθώς και τις εμπλεκόμενες δυνάμεις και μέσα πολιτική προστασίας.

2) Όταν η εξελισσόμενη ή επικείμενη καταστροφή μπορεί να επηρεάσει πάνω από έναν Δήμο, όπως στη συγκεκριμένη πυρκαγιά τους δύο Δήμους της Ραφήνας - Πικερμίου και του Μαραθώνα η ανωτέρω απόφαση είναι ευθύνη του Περιφερειάρχη ή του εξουσιοδοτημένου από αυτόν Αντιπεριφερειάρχη.

3) Τέλος στις περιπτώσεις του άρθρου 2, παρ. 3 σε συνδυασμό με αυτές του άρθρου 8, παρ. 1 περ. (β), (γ) και (δ) του Ν. 3013/2002 την ως άνω απόφαση λαμβάνει ο Γενικός Γραμματέας Πολιτικής Προστασίας και εκτελείται από τον αρμόδιο Περιφερειάρχη κατόπιν εισήγησης της φυσικής Ηγεσίας του Σώματος (ΕΛΑΣ, ΠΣ) που

έχει την αρμοδιότητα διενέργειας της προανάκρισης για τη συγκεκριμένη πυρκαγιά (προανακριτική αρχή), όπως στην προαναφερθείσα πυρκαγιά το ΠΣ.

Η δράση της οργανωμένης προληπτικής απομάκρυνσης πολιτών (εκκένωση) έχει χαρακτήρα μη υποχρεωτικό. Το αρμόδιο ως άνω όργανο για τη λήψη απόφασης οφείλει ωστόσο να ενημερώσει τουλάχιστον για τον επερχόμενο κίνδυνο και τις συνέπειες για τη ζωή, την υγεία και σωματική ακεραιότητάς τους καθώς και τις περιουσίες τους.

Εξάλλου στις δράσεις της Περιφέρειας στην αντιμετώπιση κινδύνων λόγω δασικών πυρκαγιών, μετά την εκδήλωσή τους, περιλαμβάνει μεταξύ άλλων: **α)** Τη λήψη απόφασης για την οργανωμένη - προληπτική απομάκρυνση κατοίκων, όταν η καταστροφή έχει επηρεάσει πάνω από ένα Δήμο (άρθρο 108 του Ν. 4249/2014), κατόπιν σχετικής εισήγησης από τον εκάστοτε Επικεφαλής Αξιωματικό του Πυροσβεστικού Σώματος, ο οποίος ενεργεί σε τοπικό επίπεδο, ως συντονιστής του πυροσβεστικού έργου (καταστολής της πυρκαγιάς) και **β)** Τη σύγκληση του Συντονιστικού Οργάνου Πολιτικής Προστασίας (ΣΟΠΠ). Ωστόσο, σύμφωνα με το άρθρο 2 του Ν. 3013/2002, η κατάσταση κινητοποίησης πολιτικής προστασίας διακρίνεται σε: 1) Κατάσταση Ετοιμότητας Πολιτικής Προστασίας λόγω τεκμηριωμένου κινδύνου και 2) Κατάσταση Έκτακτης Ανάγκης Πολιτικής Προστασίας, στην οποία περιλαμβάνεται η κατάσταση που σχετίζεται με συγκεκριμένη καταστροφή για την αντιμετώπιση της οποίας απαιτείται: ι) Ειδικός συντονισμός από τη ΓΓΠΠ του δυναμικού και των μέσων, που αναλαμβάνουν δράση σε κεντρικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο και ιι) Κινητοποίηση δυναμικού και μέσων επιπλέον του διατιθέμενου από κανονικές συνθήκες, όπως στη συγκεκριμένη πυρκαγιά.

Εξάλλου στις διατάξεις του άρθρου 2, παρ. 2 του Ν. 3013/2002 προβλέπεται η διάκριση των καταστροφών, σε Γενικές, Περιφερειακές και Τοπικές. Πιο συγκεκριμένα, ως Περιφερειακή Καταστροφή μεγάλης έντασης νοείται αυτή για την αντιμετώπιση της οποίας απαιτείται η διάθεση δυνάμεων και μέσων πολιτικής προστασίας και από άλλες Περιφέρειες ή Κεντρικές Υπηρεσίες ή Φορείς του Κράτους. Η συγκεκριμένη πυρκαγιά έχει τα χαρακτηριστικά και θεωρείται κατά τον ως άνω νόμο ως Περιφερειακή Καταστροφή μεγάλης έντασης και ως εκ τούτου υπάρχει ευθύνη διαχείρισής της από την ΓΓΠΠ.

Τέλος στις περιπτώσεις μεγάλου αριθμού απωλειών όπως στη συγκεκριμένη πυρκαγιά, στην ως άνω ίδια εγκύκλιο της ΓΓΠΠ προβλέπεται η ενεργοποίηση του Ειδικού Σχεδίου Διαχείρισης Ανθρωπίνων Απωλειών, η οποία μάλιστα γίνεται από τον Γενικό Γραμματέα Πολιτικής Προστασίας.

4) Στην προκειμένη περίπτωση, δηλ. κατά τη φονική και καταστροφική πυρκαγιά της 23^{ης} και 24^{ης} Ιουλίου 2018 στην Ανατολική Αττική, είναι ολοφάνερο, ότι όλα τα ανωτέρω, κι ιδίως όσα ορίζει ο ανωτέρω νόμος 3043/2002 και το γενικό σχέδιο «ΞΕΝΟΚΡΑΤΗΣ» και πολύ περισσότερο όσον αφορά την έγκαιρη και καλά οργανωμένη εκκένωση των οικισμών, όπως και νεότεροι ως άνω νόμοι, κανονισμοί και διαταγές, δεν εφαρμόστηκαν ή εφαρμόστηκαν πλημμελώς και με πολλές παραλείψεις, απ' όλους τους μνηυομένους και ενδεχομένως και άλλους, συνεπεία των οποίων, όπως προαναφέρθηκε, είχαμε τα εξής τραγικά και ολέθρια συνολικά αποτελέσματα:

- 1).** Μέχρι στιγμής 93 νεκρούς, μεταξύ των οποίων και οι δύο δικοί μας άνθρωποι.
- 2).** Επίσης μέχρι στιγμής 57 σοβαρά τραυματίες και νοσηλευόμενους στα Νοσοκομεία.

3). Δεκάδες αγνοούμενους, των οποίων ο αριθμός ακόμη δεν προσδιορισθεί.

4). 2.488 σπίτια κάηκαν ολοσχερώς ή μη.

5). 12.760 στρέμματα δάσους έγιναν στάχτη.

6). 380 ιδιωτικά αυτοκίνητα έχουν καταστραφεί ολοσχερώς.

Για όλα, όμως, αυτά, έχουν, ως εκ της θέσεώς τους, ποινικές ευθύνες όλοι οι μνησόμενοι και ενδεχομένως και άλλοι και ενδεχομένως και κυβερνητικά στελέχη, περί των οποίων επιφυλασσόμαστε ρητά, ιδίως, όμως, έχουν ευθύνη και για τον τραγικό και φρικτό θάνατο των δύο ως άνω ανθρώπων μας.

Στο σημείο αυτό, πρέπει ν' αναφερθούμε σ' αυτό που είδε ευρύτατα το φως της δημοσιότητας, ότι δηλ. ο Δήμαρχος Ραφήνας Βαγγέλης Μπουρνούς κατήγγειλε ότι «κατά την κατάθεσή του στην Ανακρίτρια Αθηνών τη Δευτέρα, παρουσιάστηκαν έγγραφα, τα οποία φέρουν την υπογραφή της Συμβούλου της Περιφέρειας Ιωάννας Τσούπρα» **(σχετ.3)**. Επίσης, αναφέρεται ότι «πρόκειται για την αναπληρώτρια σε θέματα Πολιτικής Προστασίας της Περιφέρειας Αττικής, η οποία προσκόμισε έγγραφο, στο οποίο φαίνεται ότι συνεδρίασε το Συντονιστικό Όργανο κατά τη διάρκεια της πυρκαγιάς, το οποίο δεν συνεδρίασε ποτέ».

Αυτά όλα είναι τραγελαφικά, και εάν είναι αληθή, αποδεικνύουν το μέγεθος της ευθύνης όλων των αρμοδίων και τις εγκληματικές τους παραλείψεις.

6. ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙΣ:

Με την ευκαιρία της τραγικής και φονικής πυρκαγιάς της 23^{ης} και 24^{ης} Ιουλίου 2018 στην Ανατολική Αττική και κυρίως στο Ν. Βουτζά και στο Μάτι Αττικής ασχολήθηκαν και ασχολούνται όλα τα ΜΜΕ και καταλογίζουν συγκεκριμένες ποινικές ευθύνες στους αρμόδιους. Εκτός, όμως, από τα ελληνικά, ασχολήθηκαν εκτεταμένα και τα μεγαλύτερα διεθνή ΜΜΕ και μάλι-

στα καταλογίζουν και αυτά ποινικές ευθύνες στον ελληνικό κρατικό μηχανισμό και ειδικότερα στους αρμόδιους για τα θέματα Πολιτικής Προστασίας. Μάλιστα, χαρακτηρίζουν την πυρκαγιά αυτή, με τα τόσα ανθρώπινα θύματα και τις τόσες καταστροφές, ως τη δεύτερη παγκοσμίως μεγάλη καταστροφή από πυρκαγιά.

Εκτός των ανωτέρω, θα πρέπει να γίνει ειδική αναφορά στα όσα σχετικά δήλωσε ο Ευρωπαϊός Επίτροπος Ανθρωπιστικής Βοήθειας και Διαχείρισης Κρίσεων της Ε.Ε. Χρήστος Στυλιανίδης, ο οποίος ήλθε αμέσως και ειδικά στην Ελλάδα και αφού ενημερώθηκε από τον αρμόδιο υπουργό και τους άλλους αρμόδιους, προέβη σε σχετικές δημόσιες δηλώσεις, και μεταξύ των άλλων είπε **(σχετ.4)**:

«Στην Ελλάδα, χωρίς αμφιβολία, ζήσαμε και ζούμε μια τραγωδία. Τόσα πολλά θύματα σε μία τόσο μικρή σε έκταση πυρκαγιά, ίσως υποδηλώνει ελλείψεις σε θέματα πρόληψης και ετοιμότητας. Υπάρχουν συντεταγμένα όργανα της Ελληνικής Πολιτείας, που θα αποφανθούν με επιστημονικό τρόπο για τις πιθανές ελλείψεις».

Ο αρμόδιος Επίτροπος της Ε.Ε., με τις παραπάνω δηλώσεις και επισημάνσεις του, είναι μεν ιδιαίτερα διακριτικός και προσεκτικός, αλλά είναι και υπαινικτικός για συγκεκριμένα πράγματα, που έχουν άμεση σχέση με τη παρούσα έγκλησή μας και γενικότερα με τις ποινικές ευθύνες των αρμοδίων. Μίλησε, ιδίως, για ελλείψεις σε θέματα πρόληψης και ετοιμότητας και αυτό είναι το όλο πρόβλημα και το μέγα θέμα στην παρούσα υπόθεση. Υπήρξαν, πράγματι εγκληματικές ελλείψεις και παραλείψεις στα θέματα της πρόληψης και προετοιμασίας, αλλά και σε θέματα ετοιμότητας του τοπικού και αυτοδιοικητικού μηχανισμού και των αρμοδίων, οι οποίοι και μνηύονται δια της παρούσης μας. Μίλησε, επίσης, και για συντεταγμένα όργανα της χώρας μας που θα αποφανθούν για τις ευθύνες των αρμοδίων και προφανέστατα και κυρίως εννοεί την Ελληνική Δικαιοσύνη.

Αξίζει ν' αναφερθούμε και στις δηλώσεις του Αντιδημάρχου Μαραθώνα Βάιου Θανασιού **(σχετ.5)**, ο οποίος αναφέρει, ότι δεν δοκιμάστηκε στην πράξη ποτέ ένα σχέδιο εκκένωσης των οικισμών των Δήμων, όπως και στο Ν. Βουτζά και στο Μάτι. Επίσης, ο ίδιος δήλωσε πολύ χαρακτηριστικά και κατηγορηματικά, ότι **«ποτέ δεν έλαβε σήμα εκκένωσης της περιοχής από την Περιφέρεια»**.

Επίσης, ο Δήμαρχος Ραφήνας Πικερμίου Ευάγγελος Μπουρνούς, δήλωσε πολύ χαρακτηριστικά **(σχετ.6)**, ότι **«Ουδέποτε δόθηκε εντολή για εκκένωση των οικισμών στη Ραφήνα από τους αρμόδιους»**.

Αξίζει ιδιαίτερα να αναφερθούμε και στα όσα δήλωσε ο επικεφαλής των εθελοντών του κλιμακίου δασοπυρόσβεσης στη Νέα Μάκρη **(σχετ.7)**, ο οποίος, μεταξύ των άλλων, είπε:

«Ήταν κακή η εκτίμηση του αξιωματικού στο Νταού και δεν έκανε την κλήση να έρθουν canadair εκεί και να σβήσουν την πυρκαγιά».

Επίσης, ο ίδιος, που είναι αυτός που εποπτεύει το εκεί δάσος (Νταού) ως εθελοντής πυροσβέστης επί 10 χρόνια, δήλωσε **«Αν έμενε η φωτιά στο Νταού, δεν θα είχαμε νεκρούς»**, και αυτή, δυστυχώς, είναι η αλήθεια.

Τέλος, θα πρέπει να γίνει ειδική αναφορά στις δηλώσεις του Προέδρου των Πυροσβεστών Δημήτριου Σταθόπουλου **(σχετ.8)**, ο οποίος, μεταξύ των άλλων, είπε ότι **«Η Πυροσβεστική εισηγήθηκε την εκκένωση των περιοχών στο Μάτι την ώρα της πυρκαγιάς, η οποία, όμως, ποτέ δεν οργανώθηκε και ποτέ δεν έγινε, τόσο στο Μάτι, όσο και στο Ν. Βουτζά, όπως και στους άλλους εκεί οικισμούς»**.

Παρόμοιες δηλώσεις είναι πολλές και μάλιστα ειδικών ανθρώπων, αλλά ενδεικτικά περιοριστήκαμε μόνο στους ανωτέρω, οι οποίοι μπορούν να κληθούν ως μάρτυρες κατά τη δικαστική έρευνα της υποθέσεως.

7. ΤΕΛΕΣΘΕΝΤΑ ΑΔΙΚΗΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΜΗΝΥΟΜΕΝΟΥΣ:

Σύμφωνα με τα προεκτεθέντα, οι κατά τα άνω αρμόδιοι διέπραξαν τα παρακάτω αδικήματα:

Α) Όπως είναι γνωστό, σύμφωνα με τη διάταξη των άρθρων 306 Π.Κ. (έκθεση):

«1. Όποιος εκθέτει άλλον και τον καθιστά αβοήθητο, καθώς και όποιος με πρόθεση αφήνει αβοήθητο ένα πρόσωπο που το έχει στην προστασία του ή που έχει υποχρέωση να το διατρέφει και να το περιθάλπει ή να το μεταφέρει ή ένα πρόσωπο που ο ίδιος το τραυμάτισε υπαίτια, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών.

2. Αν η πράξη προκάλεσε στον παθόντα: α) βαριά βλάβη στην υγεία του, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα ετών β) το θάνατό του επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον έξι ετών.».

Εξάλλου, γίνεται δεκτό, ότι «Αβοήθητη είναι η κατάσταση, στην οποία το θύμα δεν μπορεί από μόνο του, να υπερασπισθεί ή να βοηθήσει τον εαυτό του έναντι κινδύνου ζωής ή σωματικής ακεραιότητας, με τις δικές του δυνάμεις ή και της αναμενόμενης με ασφάλεια ή έστω με μεγάλη πιθανότητα βοήθειας από έξω, δηλ. τη βοήθεια τρίτου». (Α.Π. 332/2000 Π.Χρ. Ν σελ.892, Α.Π. 876/1986 Π.Χρ. ΛΣΤ 806 – Μ. Μαργαρίτης Ποινικός Κώδικας 2003 σελ. 809). Επίσης, κίνδυνος είναι η δημιουργία όρων, από τους οποίους αρχίζει μία αυτοδύναμη διαδικασία, που θα οδηγήσει σε βλάβη του έννομου αγαθού της ζωής ή της υγείας, αν δεν ανακοπεί με οποιονδήποτε τρόπο (Συμεωνίδου – Καστανίδου σελ.657).

Πρόκειται για έγκλημα συγκεκριμένης διακίνδυνευσης της ζωής και της υγείας του παθόντος (Αιτ. Εκθ. 1933 σελ.141, Α.Π. 332/2000 Π.Χρ. 842 Σημ.Μαργαρίτη Π.Χ. ΛΕ σελ.181) δηλ. το

αποτέλεσμα της πράξης πρέπει να είναι ένας συγκεκριμένος κίνδυνος ζωής ή της υγείας ή μία επίταση ενός τέτοιου κινδύνου.

Επίσης, θα πρέπει να επισημανθεί, ότι ο κίνδυνος της ζωής, αρκεί να είναι και ενδεχόμενος (Α.Π. 467/91 Π.Χρ. ΜΑ 1004, Α.Π. 876/1986 ΛΣΤ σελ.806).

Απαιτείται δόλος του δράστη και αρκεί και ενδεχόμενος (Α.Π. 719/97 Π.Χρ. ΜΗ σελ.229, Α.Π. 332/2000 Π.Χρ. Ν σελ.892. Συνίσταται δε ο δόλος στη συνείδηση του δράστη ότι ο παθών περιιάγεται σε μια επικίνδυνη κατάσταση (σχετ. Α.Π. 467/91 Π.Χρ. ΜΑ σελ.1004, Α.Π. 876/1986 Π.Χρ. ΛΣΤ σελ.806) και δεν απαιτείται ο δράστης να θέλησε τον κίνδυνο ή αποτέλεσμα της πράξης του (Τούσης – Γεωργίου άρθρ.306 αριθ.11).

Η πράξη της εκθέσεως είναι κακουρηματική, αν προκλήθηκε στον παθόντα βαριά βλάβη της υγείας του (ποινή κάθειρξης μέχρι 10 έτη) ή θάνατος και τότε επιβάλλεται ποινή κάθειρξης τουλάχιστον έξι (6) ετών. **Απαιτείται δόλος του δράστη, ως προς το βασικό αδίκημα της εκθέσεως και αμέλεια για την επέλευση του βαρύτερου αποτελέσματος** δηλ. της βαριάς βλάβης ή της θανάτωσης του παθόντος.

Θα πρέπει, επίσης, να επισημανθεί ιδιαίτερος, ότι αβοήθητος θεωρείται ο παθών κατά την έννοια του άρθρου 306 § 1 ΠΚ, όταν προέρχεται σε κατάσταση κινδύνου για τη ζωή του και είναι ανίκανος να απομακρύνει αυτόν τον κίνδυνο, χωρίς τη βοήθεια άλλου, που με τη δραστηριότητα του εκφράζει τον υπηρεσιακό προορισμό ενός τμήματος της κρατικής μηχανής ή άλλης αρχής (Συμβ. Στρ.Θεσ.16/2003 ΝοΒ 51 σελ.1497, με παρατήρηση Χ.Δ.Α.).

Τέλος, είναι απαραίτητος ο αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ της έκθεσης και της σωματικής βλάβης ή του θανάτου, δηλ. της πρά-

ξης ή της παράλειψης προς το βαρύτερο αποτέλεσμα (Α.Π. 7/9/97 Π.Χρ. ΜΗ σελ.229, Α.Π. 467/91 Π.Χρ. ΜΑ σελ.1004).

Στην προκείμενη περίπτωση συντρέχουν όλες οι προϋποθέσεις και όλα τα στοιχεία για το αδίκημα **της κατά συρροή κακουργηματικής έκθεσης**, δεδομένου ότι έλαβαν χώρα οι προαναφερθείσες παραλείψεις και ο τραγικός θάνατος μέχρι σήμερα 93 ανθρώπων και μετά βεβαιότητας δυστυχώς και πολλών άλλων, μεταξύ των οποίων και οι ανωτέρω δικοί μας δύο άνθρωποι, ήτοι ο αείμνηστος Βασίλειος Κατσαργύρης και η αείμνηστη Μαρία Παγωμένου – Παπανικολάου.

Συγκροτείται δε το αδίκημα της έκθεσης από τη στιγμή που οι αρμόδιοι και ήδη μηνυόμενοι, και ενδεχομένως και άλλοι, είδαν τη μεγάλη φωτιά να φεύγει από το Νταού Πεντέλης προς τις περιοχές Ν. Μάκρης, Μάτι, Ν. Βουτζά, Ραφήνας κ.λ.π., και επίσης, που είδαν, ότι υπήρχαν, τόσο μεγάλοι και πολύ επικίνδυνοι άνεμοι, που επίσης, γνώριζαν το σχέδιο «ΞΕΝΟΚΡΑΤΗΣ», και δεν το εφήρμοσαν και επίσης γνώριζαν τη μεγάλη επικινδυνότητα των περιοχών αυτών, λόγω του ιδιαίτερα πλούσιου δάσους, και όμως, δεν προέβησαν ιδίως στην εκκένωση των περιοχών αυτών και των οικισμών, ήταν βέβαιο, ότι θα είχαμε, ως αποτέλεσμα, πολλούς θανάτους και όμως, δεν προέβησαν, όπως είχαν υποχρέωση, σε καμία ενέργεια εκκένωσης των οικισμών αυτών και ιδιαίτερα του Ν. Βουτζά και του Μάτι και γι' αυτό είχαμε τόσα τραγικά θύματα, μεταξύ των οποίων και οι δύο ως άνω άνθρωποί μας.

Όλα τα στοιχεία καταδεικνύουν, ότι πρόκειται για κλασική περίπτωση του αδικήματος της κακουργηματικής έκθεσης.

Β) Πέραν των ανωτέρω, είναι γνωστό, ότι με το άρθρ. 302 Π.Κ. προβλέπεται το αδίκημα της ανθρωποκτονίας από αμέλεια, και διαλαμβάνει τα εξής:

«Όποιος επιφέρει από αμέλεια το θάνατο άλλου τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών».

Στην προκειμένη περίπτωση, και με βάση όσα προαναφέρθηκαν, συγκροτείται και το αδίκημα της κατά συρροή ανθρωποκτονίας από αμέλεια.

Υφίσταται δε αληθής συρροή μεταξύ του εγκλήματος της έκθεσης και του εγκλήματος της σωματικής βλάβης (και της ανθρωποκτονίας) από πρόθεση ή αμέλεια (Α.Π. 125/1993 Υπερ. 1993 σελ. 575, Α.Π. 476/99 Π.Χρ.ΜΑ σελ.1004)

Εκτός της αληθούς συρροής των δύο ως άνω εγκλημάτων, υπάρχουν υπεύθυνοι, που τέλεσαν μόνο το έγκλημα της έκθεσης ή μόνο το έγκλημα της ανθρωποκτονίας από αμέλεια, θέματα τα οποία θα ερευνησει και θα προσδιορίσει ειδικότερα και πληρέστερα η Ανάκριση.

Στην προκειμένη περίπτωση, είναι, δυστυχώς, πολλά μέχρι σήμερα τα θύματα και δυστυχώς θα αυξηθούν, αλλά εμείς, όπως έχουμε νόμιμο δικαίωμα, περιοριζόμεθα στους δύο μόνο ως άνω θανάτους των ανθρώπων μας.

Γ) Εκτός των ανωτέρω, στην προκειμένη περίπτωση υπάρχουν και άλλα αδικήματα, όπως του εμπρησμού δάσους από αμέλεια και του εμπρησμού επίσης από αμέλεια, όπως και των σωματικών βλαβών, αλλά και αυτά τα αδικήματα θα ερευνηθούν από την Ανάκριση.

ΕΠΕΙΔΗ, οι ανωτέρω ισχυρισμοί μας είναι νόμιμοι, βάσιμοι και αληθινοί.

ΕΠΕΙΔΗ, προσάγουμε και επικαλούμαστε όλα ως άνω αναφερόμενα έγγραφα.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Και με τη ρητή επιφύλαξη παντός νομίμου δικαιώματός μας.

ΜΗΝΥΟΥΜΕ

ΚΑΙ ΕΓΚΑΛΟΥΜΕ τους ανωτέρω μηνυόμενους και **ΖΗΤΟΥΜΕ** την άσκηση κατ' αυτών των σχετικών ποινικών διώξεων και την κατά νόμο τιμωρία τους.

ΔΗΛΩΝΟΥΜΕ, ότι παριστάμεθα ως Πολιτικός Ενάγοντες, για χρηματική ικανοποίηση λόγω ψυχικής οδύνης, λόγω του θανάτου των δύο ανθρώπων μας ως κατωτέρω:

- 1.** Οι δύο πρώτοι από εμάς για το θάνατο του ως άνω συζύγου και πατέρα μας Βασίλειου Κατσαργύρη.
- 2.** Ο τρίτος από εμάς για το θάνατο ως άνω της μητέρας μου Μαρίας Παγωμένου – Παπανικολάου.

Ως πληρεξουσίους δικηγόρους μας, αντίκλητους και συνηγόρους μας διορίζουμε τους εξής:

- 1.** Η πρώτη από εμάς τους Αντώνιο Γρ. Φούσα και Δημήτριο Κόκκορο, δικηγόρους Αθηνών (Ασκληπιού 6-8, Αθήνα).
- 2.** Η δεύτερη από εμάς τους Αντώνιο Γρ. Φούσα και Κων/νο Αντ. Φούσα, δικηγόρους Αθηνών (Ασκληπιού 6-8, Αθήνα).
- 3.** Ο τρίτος από εμάς τους Αντώνιο Γρ. Φούσα και Δημήτριο Αθ. Σκύφτα, δικηγόρους Αθηνών (Ασκληπιού 6-8, Αθήνα).

Ως μάρτυρες κατηγορίας προτείνουμε τους εξής:

- 1.** ημόσιο υπάλληλο, κάτοικο Ν. Βουτζά

2. ιδιωτικό υπάλληλο, κάτοικο Ν. Βουτζά
3. Νομικό, Στέλεχος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, πρώην Πρόεδρο του Εξωραϊστικού Συλλόγου Ν. Βουτζά, κάτοικο Ν. Βουτζά
4. κάτοικο Φιλοθέης Αττικής
5. Γεωπόνο – Περιβαλλοντολόγο, Πρόεδρο του Εξωραϊστικού Συλλόγου Ν. Βουτζά, κάτοικο Ν. Βουτζά
6. Αντιστράτηγο και Υπαρχηγό του Π.Σ. ε.α., κάτοικο Αθηνών
7. Δημόσιο υπάλληλο, κάτοικο Ν. Βουτζά Αττικής

Προσκομίζονται και τα υπ' αριθμ. παράβολα υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου για την άσκηση της εγκλήσεως και για την παράσταση Πολιτικής Αγωγής (σχετ.9).

ΟΙ ΕΓΚΑΛΟΥΝΤΕΣ ΚΑΙ ΜΗΝΥΤΕΣ

Ετην Εισαγγελία Πρωτοδικών Αθηνών
 σήμερα την 1-8-2008 ημέρα
Δευτέρα και ώρα 10:00 π.μ.
 ενώπιόν του κ. Εισαγγελέα κ. Ανδρέου 1.
 και του Γραμματέα Ευαγγελία Αθανασίου
 παρουσίασθησαν ο.....

4.
 και κατέθεσε την από 01/08/2008
 ήνυσή τους κατά κ. ΚΑΡΑΚΗ, ΡΕΝΑΣ, ΔΟΥΡΟΥ,
ΜΑΥΡΑΚΗ κ.λπ. και βεβαίωσε προφορικά
 το περιεχόμενο αυτής
 ο καταθέσας Ο Εισαγγελέας

ΑΝΤΙΓΡΦΟ
 της σχετικής παραγγελία των
 κ. Εισαγγελέα Πρωτοδικών Αθηνών
 Αθήνα, 1-8-2008
 Ο Γραμματέας